

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 31 oktober 2022
(OR. en)

13773/22

**Interinstitutionellt ärende:
2021/0341 (COD)**

EF 308
ECOFIN 1055
CCG 42
CODEC 1560

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Genomförandet av Basel III – Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller tillsynsbefogenheter, sanktioner, filialer från tredjeland och risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning samt om ändring av direktiv 2014/59/EU – Allmän riktlinje

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller tillsynsbefogenheter, sanktioner, filialer från
tredjeland och risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning samt om ändring av
direktiv 2014/59/EU
(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

av följande skäl:

(1) Behöriga myndigheter, deras personal och ledamöter av deras styrande organ bör vara fria från politiskt och ekonomiskt inflytande. Risker för intressekonflikter undergräver integriteten hos unionens finansiella system och motverkar målet med en integrerad bank- och kapitalmarknadsunion. Direktiv 2013/36/EU bör innehålla mer detaljerade bestämmelser för att medlemsstaterna ska kunna säkerställa att deras behöriga myndigheter, inklusive deras personal och ledamöterna i den behöriga myndighetens ledningsorgan, kan agera på ett oberoende och objektivt sätt. I detta sammanhang bör minimikrav fastställas för att förebygga intressekonflikter, såsom karensperioder och förbud mot handel med instrument som emitterats av en övervakad enhet, tillämpliga på personal som är direkt involverad i tillsynen av ett institut och ledamöterna i den behöriga myndighetens ledningsorgan. Om medlemsstaterna anser det nödvändigt bör de dessutom kunna anta eller behålla strängare krav för förebyggande av intressekonflikter.

(1a) Medlemsstaterna bör kunna tillhandahålla lämpliga kompensationsmekanismer till förmån för personal och ledamöter i ledningsorgan som omfattas av karensperioder. Syftet med sådana mekanismer bör vara att kompensera för den börda som åläggs dessa personer till följd av karensperioden, särskilt deras oförmåga att ta anställning vid enheter som omfattas av dessa begränsningar under en viss tidsperiod. Kompensationen bör stå i proportion till den relevanta karensperiodens längd.

(1b) Tillsynsmyndigheterna bör agera med största möjliga integritet när de utövar sin tillsynsfunktion. För att öka insynen och tillhandahålla höga etiska standarder är det lämpligt att ledamöterna i den behöriga myndighetens ledningsorgan åläggs att årligen avge en intresseförklaring. Denna förklaring bör innehålla information om ledamotens innehav av finansiella instrument för att minska den risk som uppstår till följd av intressekonflikter som kan uppstå till följd av dessa innehav och göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att hantera dessa risker på lämpligt sätt. Intresseförklaringen bör inte påverka eventuella krav på att lämna in en förmögenhetsdeklaration enligt tillämpliga nationella bestämmelser.

(2) Behöriga myndigheter bör ha de befogenheter som krävs för att återkalla en auktorisation som beviljats ett kreditinstitut om det har konstaterats att kreditinstitutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera, om det inte finns några rimliga utsikter till att alternativa åtgärder från den privata sektorn eller tillsynsåtgärder inom en rimlig tidsperiod skulle kunna förhindra att institutet fallerar och om en rekonstruktionsåtgärd inte är nödvändig med hänsyn till allmänintresset. I en sådan situation bör kreditinstitutet avvecklas i enlighet med tillämpliga nationella insolvensförfaranden, eller andra typer av förfaranden som fastställts för sådana institut i nationell rätt, som säkerställer att det kan lämna marknaden under ordnade former, och därmed avsluta den verksamhet som auktorisationen hade beviljats för. Om det fastställs att ett institut fallerar eller sannolikt kommer att fallera ska dock inte auktorisationen återkallas automatiskt, som i andra fall där den behöriga myndigheten kan återkalla auktorisationen. De behöriga myndigheterna bör utöva sina befogenheter proportionellt och med beaktande av särdragen i de tillämpliga nationella insolvensförfarandena, inbegripet befintliga rättsliga förfaranden, samtidigt som befogenheten att återkalla auktorisationen inte bör användas för att förhindra ett inledande eller framtvinga ett avslutande av insolvensförfaranden, såsom tillämpning av ett rättsligt moratorium eller andra åtgärder som är beroende av en aktiv licens.

(4) Kreditinstitutens tillsynsmyndigheter bör ha alla befogenheter som krävs för att fullgöra sina skyldigheter med avseende på de olika verksamheter som bedrivs av de övervakade enheterna. För detta ändamål och för att garantera rättvisa villkor bör tillsynsmyndigheterna ha alla tillsynsbefogenheter som behövs för att hantera de betydande verksamheter som kan bedrivas av de övervakade enheterna. Behöriga myndigheter bör därför underrättas om en betydande verksamhet, däribland övervakade enheters förvärv av betydande innehav i enheter i den finansiella sektorn, betydande överföringar av tillgångar och skulder från eller till övervakade enheter samt fusioner och delningar som inbegriper övervakade enheter och som genomförs av en övervakad enhet, väcker farhågor kring dess tillsynsprofil eller om möjlig penningtvätt eller finansiering av terrorism. Dessutom bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att ingripa vid förvärv av betydande innehav och fusioner och delningar.

(5) När det gäller fusioner och delningar fastställs harmoniserade regler och förfaranden i direktiv (EU) 2017/1132, framför allt för gränsöverskridande fusioner och delningar av aktiebolag. Det bedömningsförfarande för behöriga myndigheter som föreskrivs i detta direktiv bör därför ses som ett komplement till direktiv (EU) 2017/1132 och bör inte stå i strid med någon av dess bestämmelser. När det gäller gränsöverskridande fusioner och delningar som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2017/1132 bör det motiverade yttrande som utfärdas av den behöriga tillsynsmyndigheten vara en del av bedömningen av efterlevnaden av alla relevanta villkor och det korrekta slutförandet av alla förfaranden och formaliteter som krävs för fusions- eller delningsintyget. Det motiverade yttrandet bör därför vidarebefordras till den utsedda nationella myndighet som är ansvarig för att utfärda fusions- eller delningsintyget enligt direktiv 2017/1132.

(6) För att säkerställa att de behöriga myndigheterna kan ingripa innan någon av dessa betydande verksamheter inleds bör de underrättas i förväg. Underrättelsen bör åtföljas av all information som behövs för att de behöriga myndigheterna ska kunna bedöma den planerade verksamheten ur ett tillsynsperspektiv och förhindra penningtvätt eller finansiering av terrorism. De behöriga myndigheternas bedömning bör inledas när underrättelsen med all begärd information har tagits emot och, när det gäller förvärv av betydande innehav i en enhet i den finansiella sektorn, vara begränsad i tid.

(7) När det gäller förvärv av betydande innehav i en enhet i den finansiella sektorn kan slutsatserna av bedömningen leda till att den behöriga myndigheten fattar beslut om att motsätta sig verksamheten. Om den behöriga myndigheten inte har motsatt sig verksamheten inom en viss tidsperiod bör verksamheten betraktas som godkänd.

(8) För att säkerställa proportionaliteten och undvika en onödig administrativ börda bör de behöriga myndigheternas utökade befogenheter endast vara tillämpliga på verksamheter som anses vara betydande. Endast verksamheter som omfattar fusioner eller delningar bör automatiskt hanteras som betydande verksamheter, eftersom den enhet som bildas kan förväntas ha en tillsynsprofil som skiljer sig avsevärt från de ursprungliga enheterna i fusionen eller delningen. Dessutom bör fusioner eller delningar inte slutföras av enheter som inleder dem innan ett positivt förhandsyttrande har tagits emot från de behöriga myndigheterna. Förvärv av innehav i en enhet i den finansiella sektorn som anses vara betydande bör bedömas av den behöriga myndigheten på grundval av ett förfarande för underförstått godkännande.

(9) I vissa situationer (till exempel om enheter som är etablerade i olika medlemsstater är inblandade) kan verksamheterna kräva flera underrättelser och bedömningar av olika behöriga myndigheter, vilket kräver ett effektivt samarbete mellan dessa myndigheter. Därför måste samarbetsskyldigheterna preciseras, i synnerhet när det gäller tidiga underrättelser, utbyte av information och samordning av bedömningen.

(11) EBA bör ges mandat att utveckla tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande samt utarbeta riktlinjer för att säkerställa en lämplig ram för användningen av dessa utökade tillsynsbefogenheter. De tekniska standarderna för tillsyn och genomförande bör i synnerhet omfatta vilken information som ska tas emot av de behöriga myndigheterna, vilka delar som ska bedömas och hur samarbetet ska äga rum om fler än en behörig myndighet är inblandade. Dessa olika delar är avgörande för att säkerställa en tillräckligt harmoniserad tillsynsmetod med bestämmelser som möjliggör ett effektivt genomförande av de utökade befogenheterna med minsta möjliga administrativa börda.

(12) Det är mycket viktigt att kreditinstitut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag uppfyller tillsynskraven för att säkerställa deras säkerhet och sundhet och för att bevara stabiliteten i det finansiella systemet, både i unionen som helhet och i de enskilda medlemsstaterna. ECB och de nationella behöriga myndigheterna bör därför ha befogenhet att vidta avgörande åtgärder i god tid om kreditinstituten, de finansiella holdingföretagen och de blandade finansiella holdingföretagen om deras ledningsorgan inte uppfyller kraven på eller besluten om tillsyn.

(13) För att säkerställa rättvisa villkor på området för sanktionsbefogenheter bör medlemsstaterna vara skyldiga att införa effektiva, proportionerliga och avskräckande administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder i samband med överträdelser av de nationella bestämmelserna om införlivande av direktiv 2013/36/EU och överträdelser av förordning (EU) nr 575/2013 eller beslut som utfärdats av en behörig myndighet på grundval av dessa rättsakter. Framför allt bör medlemsstaterna kunna tillämpa administrativa sanktioner om den aktuella överträdelsen även omfattas av den nationella straffrätten. Dessa administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder bör uppfylla vissa minimikrav, däribland vilka minsta befogenheter de behöriga myndigheterna bör ha för att kunna tillämpa dem, vilka kriterier de behöriga myndigheterna bör beakta vid tillämpningen samt vilka krav som ska gälla för offentliggörande av de olika nivåerna av administrativa sanktioner och viten. Medlemsstaterna bör fastställa särskilda regler och effektiva mekanismer för tillämpningen av viten.

(14) Administrativa sanktionsavgifter bör ha en avskräckande effekt för att förhindra att den fysiska eller juridiska person som bryter mot nationella bestämmelser om införlivande av direktiv 2013/36/EU eller mot förordning (EU) nr 575/2013 inte återfaller till samma eller liknande överträdelser i framtiden. Medlemsstaterna bör vara skyldiga att införa administrativa sanktioner som är effektiva, proportionerliga och avskräckande. Behöriga myndigheter bör dessutom ta hänsyn till tidigare straffrättsliga påföljder som kan ha ålagts samma fysiska eller juridiska person som är ansvarig för samma överträdelse när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och nivån på de administrativa sanktionsavgifterna. Detta säkerställer att strängheten hos alla påföljder och andra administrativa åtgärder som tillämpas i bestraffningssyfte vid en sammanslagning av de administrativa och straffrättsliga förfarandena begränsas till vad som är nödvändigt mot bakgrund av överträdelsens allvar.

(16) Administrativa sanktionsavgifter för juridiska personer bör tillämpas på ett enhetligt sätt, i synnerhet när det gäller fastställandet av det högsta beloppet för administrativa sanktioner. Detta belopp bör baseras på det relevanta företags totala årliga nettoomsättning. För att säkerställa en konsekvent beräkning i hela unionen bör den totala årliga nettoomsättningen fastställas genom hänvisning till särskilda kategorier i Finrepmallarna i bilagorna III, IV och V till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451.

(17) Förutom administrativa sanktioner bör behöriga myndigheter ha befogenhet att förelägga viten för kreditinstitut, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och de ledamöter i ledningsorganet med ledningsfunktion som i enlighet med nationell lagstiftning har konstaterats bära ansvaret för att de nationella bestämmelserna om införlivande av direktiv 2013/36/EU, deras skyldigheter enligt förordning (EU) nr 575/2013 eller ett beslut som utfärdats av en behörig myndighet inte uppfylls. Dessa efterlevnadsåtgärder bör tillämpas vid återkommande överträdelser. Utan att det påverkar de berörda personernas rätt till korrekt rättsförfarande enligt tillämplig lagstiftning, inbegripet deras rätt att bli hörda, bör de behöriga myndigheterna kunna tillämpa sådana efterlevnadsåtgärder utan föregående begäran, beslut eller varning till den skyldiga parten om att åter uppfylla sina skyldigheter. Eftersom syftet med att förelägga viten är att tvinga fysiska eller juridiska personer att avsluta en pågående överträdelse bör tillämpningen av viten inte hindra de behöriga myndigheterna från att ålägga efterföljande administrativa sanktioner för samma överträdelse. Viten kan åläggas ett visst datum och börja tillämpas ett senare datum.

(18) Det är nödvändigt att fastställa administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder för att säkerställa största möjliga handlingsutrymme till följd av en överträdelse och för att underlätta förebyggandet av nya överträdelser, oavsett om åtgärderna kvalificeras som administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder enligt nationell lagstiftning. Medlemsstaterna bör därför kunna införa ytterligare sanktioner och en högre nivå av administrativa sanktionsavgifter och viten. Om inte annat föreskrivs av medlemsstaterna bör viten beräknas dagligen.

(19) Behöriga myndigheter bör förelägga viten som är proportionerliga och effektiva. Följaktligen bör den behöriga myndigheten ta hänsyn till vitenas möjliga konsekvenser för den skyldiga juridiska eller fysiska personens ekonomiska situation och försöka undvika att sanktionen leder till att den skyldiga juridiska eller fysiska personen blir insolvent, orsakar allvarliga ekonomiska problem eller utgör en oproportionerlig andel av den totala årliga nettoomsättningen.

(20) Om de administrativa sanktioner som föreskrivs i detta direktiv inte är tillåtna enligt medlemsstatens rättssystem får reglerna för administrativa sanktioner tillämpas på ett sådant sätt att sanktionen initieras av den behöriga myndigheten och åläggs av en rättslig myndighet. Därför måste dessa medlemsstater säkerställa att tillämpningen av reglerna och sanktionerna har en effekt som motsvarar de administrativa sanktioner som åläggs av de behöriga myndigheterna. När de rättsliga myndigheterna ålägger sådana sanktioner bör de ta hänsyn till rekommendationerna från den behöriga myndighet som har initierat sanktionen. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(21) För att fastställa lämpliga sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser om införlivande av direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 bör förteckningen över överträdelser som är föremål för administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder kompletteras. Förteckningen över överträdelser i artikel 67 i direktiv 2013/36/EU bör därför ändras.

(22) Regleringen av filialer som etablerats av företag från ett tredjeland för att tillhandahålla banktjänster i en medlemsstat omfattas av nationell lagstiftning och harmoniseras endast i mycket begränsad utsträckning genom 2013/36/EU. Trots att filialer från tredjeland har en betydande närvaro på unionens bankmarknader omfattas de för närvarande endast av informationskrav på mycket hög nivå och inte av några tillsynsstandarder eller samarbetsarrangemang på unionsnivå. Den fullständiga avsaknaden av ett gemensamt tillsynsregelverk gör att filialer från tredjeland omfattas av olika nationella krav med varierande nivå av tillsyn och räckvidd. Dessutom saknar de behöriga myndigheterna övergripande information och nödvändiga tillsynsverktyg för att övervaka de särskilda risker som orsakas av grupper från tredjeland som är verksamma i en eller flera medlemsstater genom både filialer och dotterföretag. Det finns för närvarande inte någon integrerad tillsynsram, och den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsynen av varje filial som tillhör en grupp från tredjeland är inte skyldig att utbyta information med de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över andra filialer och dotterföretag inom samma grupp. Ett sådant fragmenterat regelverk skapar risker för unionens finansiella stabilitet och marknadsintegritet som borde hanteras på ett korrekt sätt genom en harmoniserad ram för filialer från tredjeland. Denna ram bör omfatta gemensamma minimikrav på auktorisation, tillsynsstandarder, intern styrning, tillsyn och rapportering. Denna uppsättning av krav bör bygga på de krav som medlemsstaterna redan tillämpar på filialer från tredjeland inom sina territorier och ta hänsyn till liknande eller motsvarande krav som tredjeländer tillämpar på utländska filialer för att säkerställa samstämmighet mellan medlemsstaterna och anpassa unionens regelverk för filialer från tredjeland till befintlig internationell praxis inom detta område.

(23) Av proportionalitetsskäl bör minimikraven på filialer från tredjeland fastställas i förhållande till den risk de utgör för unionens och medlemsstaternas finansiella stabilitet och marknadsintegritet. Filialer från tredjeland bör därför kategoriseras antingen i klass 1, om de bedöms vara mer riskbenägna, eller i klass 2 om de är små och icke-komplexa och inte utgör någon betydande risk för den finansiella stabiliteten (i enlighet med definitionen av ”små och icke-komplexa institut” i förordning (EU) nr 575/2013). Enligt denna indelning bör filialer från tredjeland med bokförda tillgångar i medlemsstaten som motsvarar eller överstiger 5 000 000 000 EUR anses utgöra en sådan betydande risk på grund av deras storlek och komplexitet, eftersom deras fallissemang skulle kunna leda till en betydande störning av medlemsstatens marknad för banktjänster eller dess banksystem. Filialer från tredjeland som har tillstånd att ta emot inlåning från allmänheten bör också betraktas som mer riskbenägna oavsett deras storlek, om sådana inlåningar från allmänheten överstiger ett visst tröskelvärde, eftersom deras fallissemang skulle påverka mycket sårbara insättare och leda till ett minskat förtroende för säkerheten och sundheten hos medlemsstatens banksystem för att skydda medborgarnas besparingar. Båda dessa typer av filialer från tredjeland bör därför kategoriseras i klass 1.

(24) Filialer från tredjeland bör även klassificeras i klass 1 om det företag i tredjelandet som är deras huvudkontor ("huvudföretaget") är föremål för reglering, tillsyn och genomförande av föreskrifter som inte anses motsvara föreskrifterna i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013, eller om det berörda tredjelandet är listat som ett högrisktredjeland med strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med direktiv (EU) 2015/849³. Dessa filialer från tredjeland utgör en betydande risk för den finansiella stabiliteten i unionen och i den medlemsstat där de är etablerade, eftersom de regelverk för bankverksamhet eller bekämpning av penningtvätt som gäller för deras huvudföretag inte omfattar eller tillåter en ordentlig övervakning av de särskilda risker som uppstår till följd av den verksamhet som bedrivs av filialen i medlemsstaten eller de risker för motparter i medlemsstaten som gruppen i tredjeland ger upphov till. För att fastställa likvärdigheten mellan tredjelandets tillsynsstandards för bankverksamhet och unionens standarder bör kommissionen kunna ge EBA i uppdrag att utföra en bedömning i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA bör säkerställa att bedömningen utförs på ett noggrant och transparent och i enlighet med tillförlitliga metoder. EBA bör även rådgöra och samarbeta med de tillsynsmyndigheter och ministerier i tredjelandet som är ansvariga för bankregleringen och, i tillämpliga fall, den privata sektorns parter, i en strävan att behandla dessa parter på ett rättvist sätt och ge dem möjlighet att skicka in dokumentation och lämna synpunkter inom en rimlig tidsram. Dessutom bör EBA säkerställa att den rapport som utfärdas i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010 är tillräckligt underbyggd, omfattar en detaljerad beskrivning av de bedömda frågorna och lämnas in inom en rimlig tidsram.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

(25) Behöriga myndigheter bör ha en uttrycklig befogenhet att kräva att filialer från tredjeland som är etablerade i deras medlemsstat ska ansöka om auktorisation som dotterinstitut i enlighet med avdelning III kapitel 1 i direktiv 2013/36/EU om de bedömer att filialerna från tredjeland är systemviktiga för medlemsstaten. Behöriga myndigheter bör dessutom ha möjlighet att införa andra krav, i synnerhet en skyldighet att omstrukturera filialernas tillgångar eller verksamheter eller en skyldighet att uppfylla ytterligare krav på kapital, likviditet, rapportering eller offentliggörande, om detta skulle vara tillräckligt för att minska riskerna för den finansiella stabiliteten.

EBA bör ges i uppdrag att lägga fram en rapport om fördelarna med att, på aggregerad nivå, göra bedömningar av hur systemviktiga grupper från tredjeland som är verksamma genom filialer från tredjeland är för unionen samt om fördelarna med att införa mekanismer som främjar informationsutbyte och att samordna utövandet av tillsynsbefogenheter mellan de berörda behöriga myndigheter som är ansvariga för tillsynen av dessa grupper och de filialer som är etablerade i respektive medlemsstat.

(27) Behöriga myndigheter bör utföra regelbundna granskningar av filialerna från tredjelands efterlevnad av de relevanta kraven i direktiv 2013/36/EU och vidta tillsynsåtgärder för filialerna för att säkerställa eller återställa efterlevnaden av kraven. För att möjliggöra samarbete och informationsutbyte med tillsynsmyndigheter i tredjeländer bör de behöriga myndigheterna sträva efter att använda de modeller för administrativa avtal som utarbetats av EBA i enlighet med artikel 33.5 i förordning (EU) nr 1093/2010. Andra typer av överenskommelser, exempelvis genom skriftväxling, bör emellertid vara lika godtagbara. För att underlätta en effektiv tillsyn av kraven på filialerna från tredjeland och möjliggöra en övergripande granskning av grupperna i tredjelands verksamhet i unionen bör en gemensam finansiell tillsynsrapportering göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna enligt standardiserade mallar. EBA bör ges mandat att utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande med sådana mallar, och kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa utkast till tekniska standarder för genomförande. Dessutom måste lämpliga samarbetsarrangemang mellan de behöriga myndigheterna genomföras för att säkerställa att all verksamhet inom de grupper från tredjeland som är verksamma i unionen genom filialer från tredjeland är föremål för en övergripande tillsyn för att förhindra att de krav som är tillämpliga för dessa grupper enligt unionslagstiftningen kringgås och för att minimera de möjliga riskerna för unionens finansiella stabilitet. I synnerhet bör filialer från tredjeland i klass 1 ingå i tillämpningsområdet för tillsynskollegierna för grupper från tredjeland i unionen. Om ett sådant kollegium inte redan finns bör de behöriga myndigheterna inrätta ett särskilt kollegium för alla filialer från tredjeland i klass 1 inom samma grupp om den är verksam i fler än en medlemsstat.

(28) Unionens regelverk för filialer från tredjeland bör tillämpas utan att det påverkar det handlingsutrymme som medlemsstaterna för närvarande har att på allmän grund kräva att företag från tredjeland från vissa tredjeländer endast bedriver bankverksamhet på deras territorium genom dotterinstitut som har godkänts i enlighet med avdelning III kapitel 1 i direktiv 2013/36/EU. Detta krav kan gälla tredjeländer som tillämpar tillsynsstandards för bankverksamhet som inte motsvarar standarderna i medlemsstatens nationella lagstiftning eller tredjeländer som har strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

(28a) För att villkoren för grupper från tredjeland som ansöker om auktorisation i enlighet med avdelning VI ska kunna bedömas på ett adekvat sätt bör EBA ges i uppdrag att lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

(28b) Trots gällande sekretessregler bör informationsutbytet mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter förbättras. Sådana utbyten bör vara förenliga med nationell lagstiftning och om informationen härrör från en annan medlemsstat bör den endast lämnas ut efter uttryckligt medgivande från den relevanta behöriga myndighet som har lämnat ut den.

(29) Sedan införandet av IFRS 9 den 1 januari 2018 har resultatet av beräkningarna av förväntade kreditförluster, vilka bygger på modellbaserade metoder, en direkt inverkan på institutens kapitalbas och lagstadgade kapitalkvoter. Samma modellbaserade metoder är även grunden för beräkningen av förväntade kreditförluster om instituten tillämpar nationella redovisningsramar. Därför är det viktigt att de behöriga myndigheterna och EBA har en tydlig bild av vilka effekter beräkningarna har på det värdeintervall för riskvägda tillgångar och kapitalbaskrav som uppstår för liknande exponeringar. För detta ändamål bör riktmärkningen även omfatta dessa modellbaserade metoder. Med tanke på att institut som beräknar kapitalkrav i enlighet med schablonmetoden för kreditrisk även får använda modeller för beräkningen av förväntade kreditförluster inom ramen för IFRS 9 bör dessa institut också omfattas av riktmärkningen med beaktande av proportionalitetsprincipen.

(30) Förordning (EU) 2019/876⁴ innebär att förordning (EU) nr 575/2013 ändrades genom införandet av en reviderad ram för marknadsrisker som utvecklats av Baselkommittén för banktillsyn. Den alternativa schablonmetod som ingår i denna nya ram gör att instituten kan tillämpa modeller för vissa parametrar som används vid beräkningen av riskvägda tillgångar och kapitalbaskrav för marknadsrisk. Därför är det viktigt att de behöriga myndigheterna och EBA har en tydlig bild av värdeintervallen för riskvägda tillgångar och kapitalbaskrav som uppstår för liknande exponeringar, inte bara med den alternativa internmodellmetoden utan även med den alternativa schablonmetoden. Som en följd av detta bör riktmärkningen av marknadsrisk omfatta de omarbetade schablon- och internmodellmetoderna, med beaktande av proportionalitetsprincipen.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

(31) Den globala omställningen till en hållbar ekonomi i enlighet med Parisavtalet⁵, som unionen har undertecknat, och Förenta nationernas Agenda 2030 för hållbar utveckling kommer att kräva en genomgripande socioekonomisk omställning och en mobilisering av betydande finansiella resurser från de offentliga och privata sektorerna. Genom den europeiska gröna given⁶ har unionen åtagit sig att bli klimatneutral senast 2050. Finanssystemet har en viktig roll i samband med övergången, inte bara när det gäller att ta vara på och utnyttja de möjligheter som kommer att uppstå utan även för att hantera de risker som övergången kan medföra. Eftersom dessa risker kan få konsekvenser för stabiliteten, både för enskilda institut och det finansiella systemet som helhet, är det nödvändigt med ett förstärkt riskbaserat tillsynsregelverk som bättre integrerar de relaterade riskerna.

(32) Övergången till en hållbar, klimatneutral och cirkulär ekonomi kommer att ha betydande konsekvenser för det finansiella systemet. Under 2018 fastslog nätverket av centralbanker och tillsynsmyndigheter för miljöanpassning av det finansiella systemet⁷ att klimatrelaterade risker är en källa till finansiell risk. I kommissionens förnyade strategi för hållbar finansiering⁸ betonas att risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-risker) och risker som härrör från de fysiska effekterna av klimatförändringarna, förlusten av biologisk mångfald och den allmänna förstörelsen av ekosystemen utgör en utmaning utan motstycke för våra ekonomier och stabiliteten i det finansiella systemet. Dessa risker har olika gemensamma särdrag, däribland deras framtidsinriktade karaktär och deras betydande konsekvenser på kort, medellång och lång sikt. Särdragen hos de klimatrelaterade och andra miljöriskerna, till exempel risker på grund av miljöförstöring och förlust av biologisk mångfald, när det gäller både omställningsrisker och fysiska risker, kräver särskilt att dessa risker ska hanteras långsiktigt under en period på minst tio år.

⁵ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 4).

⁶ COM(2019) 640 final.

⁷ Nätverket lanserades vid toppmötet One Planet Summit i Paris den 12 december 2017 och är en grupp av centralbanker och tillsynsmyndigheter som på frivillig basis är beredda att dela med sig av bästa praxis och bidra till utvecklingen av hanteringen av miljö- och klimatrisker i den finansiella sektorn och att mobilisera traditionell finansiering för att stödja omställningen till en hållbar ekonomi.

⁸ COM(2021) 390 final, 6.7.2021.

(33) Den långsiktiga och genomgripande karaktären hos omställningen till en hållbar, klimatneutral och cirkulär ekonomi kommer att medföra betydande förändringar av institutens affärsmodeller. En adekvat anpassning av finanssektorn, och i synnerhet kreditinstituten, är nödvändig för att uppnå målet med nollutsläpp av växthusgaser i unionens ekonomi senast 2050 och samtidigt hålla de inneboende riskerna under kontroll. Behöriga myndigheter bör därför ha möjlighet att bedöma denna process och ingripa i de fall då instituten hanterar klimatrisker, såväl som risker på grund av miljöförstöring och förlust av biologisk mångfald, på ett sätt som äventyrar de enskilda institutens stabilitet eller den övergripande finansiella stabiliteten. De behöriga myndigheterna bör också övervaka och ha befogenhet att agera om det föreligger finansiella risker som uppstår i samband med omställningsutvecklingen mot medlemsstaternas och unionens relevanta rättsliga mål och regleringsmål när det gäller miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer, till exempel enligt vad som anges förordning (EU) 2021/1119 (den europeiska klimatlagen), 55 %-paketet och den globala ramen för biologisk mångfald efter 2020 samt, för internationellt verksamma institut i förekommande fall, tredjeländers rättsliga mål och regleringsmål, som leder till risker för deras affärsmodeller och strategier, eller för den finansiella stabiliteten. När tredjeländers mål när det gäller miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer leder till en mindre ambitiös omställningsutveckling än den som fastställs i unionsrätten bör behöriga myndigheter uppmuntras att agera på grundval av unionens mål. Klimatrisker och mer övergripande miljörisker bör hanteras tillsammans med risker avseende samhällsansvar och bolagsstyrning inom en kategori av risker för att möjliggöra en heltäckande och samordnad integrering av dessa faktorer, eftersom de ofta är sammanflätade. ESG-riskerna är nära kopplade till begreppet hållbarhet, eftersom ESG-faktorerna motsvarar de tre huvudsakliga hållbarhetspelarna.

(34) För att upprätthålla en tillräcklig motståndskraft mot de negativa effekterna av ESG-faktorerna måste institut som är etablerade i unionen kunna identifiera, mäta och hantera ESG-risker på ett systematiskt sätt. Tillsynsmyndigheterna måste bedöma riskerna på samma nivå som de enskilda instituten, såväl som på systemnivå, genom att prioritera miljöfaktorerna och gå vidare till de andra hållbarhetsfaktorerna efterhand som metoderna och verktygen för bedömningen utvecklas. Instituterna bör bedöma anpassningen av sina portföljer till unionens ambition att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och avvärja hoten mot miljön och den biologiska mångfalden. Instituterna bör utarbeta särskilda planer för att hantera de finansiella risker som kan uppstå på kort, medellång och lång sikt på grund av miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer, inbegripet i samband med omställningsutvecklingen mot medlemsstaternas och unionens relevanta rättsliga mål och regleringsmål, till exempel enligt vad som anges i Parisavtalet, förordning (EU) 2021/1119, 55 %-paketet⁹ och den globala ramen för biologisk mångfald efter 2020 samt, för internationellt verksamma institut i förekommande fall, tredjeländers rättsliga mål och regleringsmål. När tredjeländers mål när det gäller miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer leder till en mindre ambitiös omställningsutveckling än den som fastställs i unionsrätten bör instituten bedöma de finansiella riskerna på grundval av samma ambitionsnivå som enligt unionsrätten. Instituterna bör ha skyldighet att utarbeta stabila styrningssystem och interna processer för hanteringen av ESG-risker. De bör även införa strategier som godkänts av deras ledningsorgan och som inte bara tar hänsyn till de nuvarande effekterna, utan även de framtida konsekvenserna av ESG-faktorerna.

⁹ Kommissionens meddelande COM(2021)568 final, 14.7.2021, vilket omfattar följande av kommissionens förslag: COM(2021)562 final, COM(2021)561 final, COM(2021)564 final, COM(2021)563 final, COM(2021)556 final, COM(2021)559 final, COM(2021)558 final, COM(2021)557 final, COM(2021)554 final, COM(2021)555 final och COM(2021)552 final.

Ledningsorganets samlade kunskap och medvetenhet om ESG-faktorerna och institutens interna fördelning av kapital för att hantera ESG-riskerna är också viktiga för att stärka motståndskraften mot de negativa effekterna av dessa risker. ESG-riskernas särdrag och deras nya karaktär innebär att överenskommelser, mätningar och förvaltningsförfaranden kan skilja sig avsevärt mellan olika institut. För att säkerställa samstämmighet i unionen och en gemensam förståelse för ESG-riskerna bör lämpliga definitioner och minimistandarder för bedömningen av riskerna fastställas genom tillsynsbestämmelser. För att uppnå detta mål har definitioner fastställts i förordning (EU) nr 575/2013, och EBA har befogenhet att ange en minsta uppsättning av referensmetoder för att bedöma ESG-riskernas konsekvenser för institutens finansiella stabilitet med prioritering av effekterna av miljöfaktorer. ESG-riskernas framtidsinriktade karaktär innebär att scenarioanalyser och stresstester, tillsammans med planer för hantering av dessa risker, är särskilt informativa bedömningsverktyg, och EBA bör därför ha befogenhet att utarbeta enhetliga kriterier för innehållet i planerna för hantering av risker och för fastställandet av scenarier och metoder för stresstestning. Miljörelaterade risker, däribland klimatrelaterade risker och risker på grund av miljöförstöring och förlust av biologisk mångfald, bör prioriteras mot bakgrund av deras brådskande karaktär och den särskilda betydelsen av scenarioanalys och stresstestning för deras bedömning.

(35) ESG-risker kan ha långtgående konsekvenser för stabiliteten, både för enskilda institut och det finansiella systemet som helhet. Behöriga myndigheter bör därför hela tiden ta hänsyn till dessa risker i berörd tillsynsverksamhet, inbegripet utvärderings- och granskningsprocessen och stresstestningen av dessa risker. Europeiska kommissionen har via sitt instrument för tekniskt stöd tillhandahållit stöd till de nationella behöriga myndigheterna i samband med utarbetandet och genomförandet av metoder för stresstestning och är redo att ge fortsatt tekniskt stöd för detta ändamål. Metoderna för stresstestning av ESG-risker har emellertid hittills främst tillämpats i förberedande syfte. För att införliva stresstestning av ESG-risker i tillsynsverksamheten bör EBA, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) utarbeta riktlinjer för att säkerställa konsekventa överväganden och gemensamma metoder för stresstestning av ESG-risker. Stresstestningen av dessa risker bör utgå från klimat- och miljörelaterade faktorer, men efterhand som fler uppgifter och metoder för ESG-risker blir tillgängliga för att stödja utvecklingen av ytterligare verktyg för bedömning av den kvantitativa effekten på de finansiella riskerna bör de behöriga myndigheterna övergå till att bedöma effekten av dessa risker i samband med lämplighetsbedömningen av kreditinstitut. För att säkerställa överensstämmande tillsynsförfaranden bör EBA utfärda riktlinjer angående den enhetliga integreringen av ESG-risker i översyns- och utvärderingsprocessen.

(37) En stabil ram för bedömning av lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet och personer som innehar nyckelfunktioner är avgörande för att säkerställa att instituten drivs korrekt och att deras risker hanteras på ett lämpligt sätt.

(39) Vid sidan av ledamöterna i ledningsorganet har även personer som innehar nyckelfunktioner ett betydande inflytande för att säkerställa en sund och ansvarsfull förvaltning av institutets dagliga ledning. Eftersom direktiv 2013/36/EU för närvarande inte innehåller någon definition av begreppet personer som innehar nyckelfunktioner varierar medlemsstaternas praxis, vilket hindrar en effektiv och ändamålsenlig tillsyn och motverkar rättvisa villkor. Därför är det nödvändigt att definiera begreppet personer som innehar nyckelfunktioner. Dessutom bör ansvaret för att bedöma lämpligheten för personer som innehar nyckelfunktioner i första hand ligga hos instituten. På grund av de risker som förknippas med verksamheten inom stora institut bör emellertid lämpligheten hos cheferna för interna kontrollfunktioner och finansdirektören för sådana stora institut på förhand eller i efterhand bedömas av de behöriga myndigheterna.

(41) Eftersom lämplighetsbedömningen syftar till att främja en sund och ansvarsfull ledning av instituten måste de behöriga myndigheterna ha tillgång till nya verktyg för att bedöma lämpligheten hos ledamöter i ledningsorganet med ledningsfunktion, den verkställande ledningen och personer som innehar nyckelfunktioner, till exempel arbetsbeskrivningar och en kartläggning av arbetsuppgifterna. Dessa nya verktyg bör stödja de behöriga myndigheternas arbete med att granska institutens styrningssystem inom ramen för tillsyns- och utvärderingsprocessen. Trots ledningsorganets övergripande ansvar som kollegialt organ bör instituten ha skyldighet att upprätta enskilda redogörelser och en kartläggning som klargör arbetsuppgifter och ansvar för ledamöter i ledningsorganet med ledningsfunktion, den verkställande ledningen och personer som innehar nyckelfunktioner. Deras enskilda arbetsuppgifter och ansvar fastställs inte alltid på ett tydligt och konsekvent sätt, och det kan finnas situationer där två eller fler roller överlappar varandra eller där uppgifts- och ansvarsområden förbises eftersom de inte faller inom en enskild persons ansvarsområde. Omfattningen av de enskilda arbetsuppgifterna och det enskilda ansvaret bör vara väl definierad, och inga uppgifter bör sakna en ansvarig person. Dessa verktyg bör säkerställa ytterligare ansvarsskyldighet för ledamöter i ledningsorganet med ledningsfunktion, den verkställande ledningen och personer som innehar nyckelfunktioner. Om medlemsstaterna anser det nödvändigt bör de dessutom kunna anta eller behålla strängare krav för sådana verktyg.

(43) Om institutet har blivit bundet av det kapitalgolv som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 bör det nominella belopp av institutets ytterligare kapitalbaskrav som fastställts av institutets behöriga myndighet i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet inte öka omedelbart om övriga omständigheter är oförändrade. I sådana fall bör den behöriga myndigheten dessutom granska institutets ytterligare kapitalbaskrav och i synnerhet bedöma om och i vilken utsträckning detta krav fångar in modellrisk från institutets användning av interna modeller. Om detta är fallet bör institutets ytterligare kapitalbaskrav anses överlappa de risker som fångas in av kapitalgolvet i institutets kapitalbaskrav, och den behöriga myndigheten bör följaktligen minska detta krav till den nivå som är nödvändig för att undanröja en sådan överlappning så länge institutet är bundet av kapitalgolvet.

(44) På liknande sätt, om institutet har blivit bundet av kapitalgolvet, kan det nominella belopp av institutets kärnprimärkapital som krävs enligt systemriskbufferten öka även om det inte har förekommit någon motsvarande ökning av de makrotillsynsrisker eller systemrisker som är förenade med institutet. I sådana fall bör institutets behöriga eller utsedda myndighet, beroende på vad som är tillämpligt, granska kalibreringen av systemriskbuffertvärdena och se till att de fortfarande är lämpliga och inte medför någon dubbelräkning av de risker som redan omfattas genom det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet.

(45) Om ett institut som betecknas som ett ”annat systemviktigt institut” blir bundet av kapitalgolvet bör dess behöriga eller utsedda myndighet, beroende på vad som är tillämpligt, dessutom granska kalibreringen av institutets krav på buffert för andra systemviktiga institut och se till att det fortfarande är lämpligt.

(46) För att möjliggöra en snabb och effektiv aktivering av systemriskbufferten är det nödvändigt att klargöra tillämpningen av de relevanta bestämmelserna och förenkla och anpassa de tillämpliga förfarandena. Utsedda myndigheter i alla medlemsstater bör ha möjlighet att fastställa en systemriskbuffert för att möjliggöra erkännandet av systemriskbuffertvärden som fastställts av myndigheterna i andra medlemsstater och för att säkerställa att myndigheterna har befogenhet att hantera systemrisker på ett snabbt och effektivt sätt. Erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat bör endast kräva en anmälan från den myndighet som erkänner värdet. För att undvika onödiga auktorisationsförfaranden om beslutet att fastställa ett buffertvärde leder till en minskning av eller inte ändrar något av de tidigare fastställda värdena måste det förfarande som fastställs i artikel 131.15 i direktiv 2013/36/EU anpassas till det förfarande som fastställs i artikel 133.9 i det direktivet. De förfaranden som fastställs i artikel 133.11 och 113.12 i ovannämnda direktiv bör förtydligas och göras mer samstämmiga med de förfaranden som gäller för andra systemriskbuffertvärden i tillämpliga fall.

(47) För att öka proportionaliteten i tillståndsordningen för reducering av kvalificerade skuldinstrument som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013, som också är tillämplig på institut och skulder som omfattas av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt direktiv 2014/59/EU, bör institut vars resolutionsplan föreskriver en likvidation enligt normala insolvensförfaranden inte vara skyldiga att erhålla förhandstillstånd från resolutionsmyndigheten för att reducera kvalificerade skulder i de fall där resolutionsmyndigheten inte har fastställt ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som överstiger institutets kapitalbaskrav enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

2021/0341 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller tillsynsbefogenheter, sanktioner, filialer från tredjeland och risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning samt om ändring av direktiv 2014/59/EU

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2013/36/EU

Direktiv 2013/36/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska punkt 5 ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. i Tyskland, Kreditanstalt für Wiederaufbau, Landwirtschaftliche Rentenbank, Bremer Aufbau-Bank GmbH, Hamburgische Investitions- und Förderbank, Investitionsbank Berlin, Investitionsbank des Landes Brandenburg, Investitionsbank Sachsen–Anhalt, Investitionsbank Schleswig-Holstein, Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank, Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank, LfA Förderbank Bayern, NRW.BANK, Saarländische Investitionskreditbank AG, Sächsische Aufbaubank – Förderbank, Thüringer Aufbaubank, företag som med stöd av Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz är erkända för genomförande av statlig bostadspolitik och som inte huvudsakligen bedriver bankverksamhet samt företag som enligt samma lag anses som allmännyttiga bostadsföretag.”.

b) Led 24 ska ersättas med följande:

”24. I Förenade kungariket, National Savings and Investments (NS&I), CDC Group plc, Agricultural Mortgage Corporation Ltd, Crown Agents for overseas governments and administrations, credit unions och municipal banks.”.

c) Följande led ska läggas till som led 25:

”25. I Rumänien, Investment and Development Bank.”.

1a. I artikel 3 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas som led 8a:

”8a) *ledningsorgan med ledningsfunktion*: ledningsorganet i dess roll att leda institutet, inbegripet de personer som på ett effektivt sätt som leder institutets affärsverksamhet.”.

b) Led 9 ska ersättas med följande:

”9) *verkställande ledning*: de fysiska personer som utövar verkställande funktioner vid ett institut och som är direkt ansvariga inför institutets ledningsorgan, men som inte är ledamöter av det organet, och som är ansvariga för den dagliga ledningen av institutet.”.

c) Följande led ska införas som leden 9a–9d:

”9a) *personer som innehar nyckelfunktioner*: personer som har ett betydande inflytande över institutets ledning, men som inte är ledamöter i ledningsorganet, inbegripet cheferna för interna kontrollfunktioner och finansdirektören, om dessa chefer eller denna direktör inte är ledamöter i ledningsorganet.

9b) *finansdirektör*: person som har det övergripande ansvaret för institutets förvaltning av finansiella resurser, den finansiella planeringen och den finansiella rapporteringen.

9c) *interna kontrollfunktioner*: riskhanterings-, regelefterlevnads- och internrevisionsfunktioner.

9d) *chefer för interna kontrollfunktioner*: personer på högsta nivå inom institutet som är ansvariga för den dagliga ledningen av institutets interna kontrollfunktioner.”.

d) Led 11 ska ersättas med följande:

”11) *modellrisk*: modellrisk enligt definitionen i artikel 4.1.52b i förordning (EU) nr 575/2013.”.

e) Följande led ska införas som led 29a:

”29a) *fristående institut i EU*: fristående institut i EU enligt definitionen i artikel 4.1.33a i förordning (EU) nr 575/2013.”.

f) Följande led ska införas som led 47a:

”47a) *godtagbart kapital*: godtagbart kapital enligt definitionen i artikel 4.1.71 i förordning (EU) nr 575/2013.”.

g) Följande led ska läggas till som leden 66–68:

”66) *stort institut*: ett institut enligt definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013.

67) *viten*: periodiska ekonomiska efterlevnadsåtgärder som syftar till att avsluta pågående överträdelser av nationella bestämmelser om införlivande av detta direktiv och överträdelser av förordning (EU) nr 575/2013, eller beslut som utfärdats av en behörig myndighet på grundval av dessa rättsakter, och tvinga juridiska eller fysiska personer att åter uppfylla dessa krav.

68) *miljö-, samhällsansvars- eller bolagsstyrningsrisk*: risk avseende miljö, samhällsansvar eller bolagsstyrning enligt definitionen i artikel 4.1.52d i förordning (EU) nr 575/2013.”.

2) I artikel 4 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter har den sakkunskap, de resurser, den operativa kapacitet, de befogenheter och det oberoende som krävs för att utföra funktioner som avser tillsyn, granskningar och de befogenheter att förelägga viten och sanktionsavgifter som fastställs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013.

För att upprätthålla de behöriga myndigheternas oberoende när de utövar sina befogenheter ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheterna, inbegripet deras personal och ledamöterna av deras ledningsorgan, kan utöva sina tillsynsbefogenheter på ett oberoende och objektivt sätt utan att söka eller ta emot ensidiga och instruktioner från övervakade institut, regeringen i någon medlemsstat eller något organ i unionen eller från något annat offentligt eller privat organ, utan att det påverkar arrangemang enligt nationell rätt som gör behöriga myndigheter offentligt och demokratiskt ansvarsskyldiga. Dessa arrangemang ska inte påverka de rättigheter och skyldigheter för behöriga myndigheter som följer av att de ingår i de internationella och europeiska systemen för finansiell tillsyn enligt förordning (EU) nr 1093/2010, den gemensamma tillsynsmekanismen enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 och Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014, för den gemensamma resolutionsmekanismen enligt förordning (EU) nr 806/2014.

Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter har vidtagit nödvändiga åtgärder för att förebygga intressekonflikter bland deras personal och ledamöterna av deras ledningsorgan.

Medlemsstaterna ska som ett minimum säkerställa följande:

Det ska vara förbjudet för personal som är direkt involverad i tillsynen av institut, personal som har tillgång till marknadskänslig information samt ledamöterna i den behöriga myndighetens ledningsorgan att handla med finansiella instrument som utfärdats av eller är relaterade till de institut som övervakas av de behöriga myndigheterna eller deras direkta eller indirekta moderföretag, dotterföretag eller anknutna företag, med undantag för

i) instrument som förvaltas av tredje part, förutsatt att ägarna till instrumenten är förhindrade att delta i förvaltningen av portföljen, och

ii) investeringar i företag för kollektiva investeringar, förutsatt att dessa inte främst investerar i instrument som utfärdats av eller är relaterade till ovannämnda företag.

b) Ledamöterna i den behöriga myndighetens ledningsorgan är föremål för en intresseförklaring. Förklaringen ska innehålla information om ledamotens innehav i form av aktier, obligationer, värdepappersfonder, investeringsfonder, blandade fonder, hedgefonder och börshandlade fonder som kan ge upphov till intressekonflikter. Ledamöterna ska lämna in intresseförklaringen årligen. Intresseförklaringen ska inte påverka eventuella krav på att lämna in en förmögenhetsdeklaration enligt tillämpliga nationella bestämmelser.

- c) Under en viss tid (*karensperiod*) ska det vara förbjudet för personal som medverkar direkt i tillsynen av institut och ledamöterna i den behöriga myndighetens ledningsorgan att ingå en anställning hos eller godta någon form av avtal om tillhandahållande av yrkesmässiga tjänster med
- i) institut där personalmedlemmen eller ledamoten av ledningsorganet har medverkat direkt i tillsyn respektive beslutsfattande samt deras direkta eller indirekta moderföretag, dotterföretag eller anknutna företag,
- ii) företag som tillhandahåller tjänster till något av de företag som avses i led i, såvida inte den berörda medlemmen av den behöriga myndighetens personal eller ledningsorgan är direkt utestängd från att delta i tillhandahållandet av dessa tjänster så länge det förbud som avses ovan är i kraft.

Om en ledamot som avses i led a äger finansiella instrument som kan ge upphov till intressekonflikter när de anställs eller utses eller när som helst därefter, ska den behöriga myndigheten ha befogenhet att från fall till fall kräva att dessa instrument säljs eller avyttras inom rimlig tid. De behöriga myndigheterna ska också ha befogenhet att från fall till fall tillåta att de ledamöter som avses i led a säljer eller avyttrar finansiella instrument som de ägde när de anställdes eller utnämndes.

Vid tillämpning av punkt 4 c ska medlemsstaterna fastställa regler som står i proportion till den berörda personens roll och ansvar.

Karensperioden ska börja löpa den dag då institutets direkta medverkan i tillsynen av institutet upphörde och den får inte vara kortare än sex månader för personal som medverkar direkt i tillsynen av institut och inte kortare än tolv månader för ledamöterna i den behöriga myndighetens ledningsorgan.

Medlemsstaterna får föreskriva en karenstid för de ledamöter som avses i led a om direkta konkurrenter till ett av de företag som avses i led c i anlitat företaget. För detta ändamål ska karenstiden vara minst tre månader för personal som är direkt involverad i tillsynen av de konkurrerande instituten och minst sex månader för ledamöterna i den behöriga myndighetens ledningsorgan.”.

2a. I artikel 4 ska följande punkt införas som punkt 4a:

”4a. Genom undantag från punkt 4 tredje och fjärde styckena får medlemsstaterna tillämpa kortare karensperioder för hela eller en del av den personal som är direkt involverad i tillsynen över institut, om minimiperioden på sex månader eller tre månader när det gäller direkta konkurrenter

a) på ett otillbörligt sätt begränsar den behöriga myndighetens möjligheter att anställa ny personal med tillräckliga eller nödvändiga färdigheter för att kunna utföra sina tillsynsfunktioner, särskilt med hänsyn till den inhemska arbetsmarknadens begränsade storlek, eller

b) utgör en överträdelse av en relevant grundläggande rättighet som erkänns i medlemsstatens författning, den europeiska stadgan om de mänskliga rättigheterna eller av relevanta arbetstagarrättigheter enligt medlemsstatens arbetsrätt.”.

*1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

*2 Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

*3 Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

*4 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).”.

2b. I artikel 4 ska följande punkt införas som punkt 9: ”Vid tillämpning av den här artikeln ska följande gälla:

a) *personal som medverkar direkt i tillsynen av institut*: personal vid den behöriga myndigheten vars huvudansvar är att regelbundet bedöma och övervaka att ett eller flera specifika institut uppfyller de tillsynskrav som är tillämpliga på dem i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

b) *ledamöter i den behöriga myndighetens ledningsorgan*: personer som ingår i gemensamma beslutsfattande organ och som, när det gäller utövandet av den behöriga myndighetens tillsynsbefogenheter, har befogenhet att

i) utöva verkställande funktioner vid den behöriga myndigheten och som ansvarar för dess ledning, eller

ii) fatta beslut.

c) Hänvisningar till ledamöter i den behöriga myndighetens ledningsorgan ska, allt efter omständigheterna, anses omfatta enskilda funktionsinnehavare och tjänstemän vid den myndighet som har befogenheter som motsvarar dem som här avses för kollektiva beslutsfattande organ.

d) *marknadskänslig information*: icke-offentlig information av ett specifikt slag vars offentliggörande sannolikt kommer att ha en väsentlig effekt för tillgångspriser eller noteringar på finansmarknaderna.”.

3. I artikel 18 ska följande led läggas till som led g:

”g) uppfyller samtliga följande villkor:

i) Det har fastställts att institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 32.1 a i direktiv 2014/59/EU eller i enlighet med artikel 18.1 a i förordning (EU) nr 806/2014.

ii) Resolutionsmyndigheten anser att villkoret i artikel 32.1 b i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 18.1 b i förordning (EU) nr 806/2014 är uppfyllt när det gäller det berörda institutet.

iii) Resolutionsmyndigheten anser att villkoret i artikel 32.1 c i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 18.1 c i förordning (EU) nr 806/2014 inte är uppfyllt när det gäller det berörda institutet.”.

4. Artikel 21a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel. Andra finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel när de är skyldiga att följa detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013 på undergruppsnivå eller när de har getts ansvaret att säkerställa att gruppen uppfyller tillsynskraven på gruppnivå i enlighet med punkt 4.

Behöriga myndigheter ska regelbundet, och åtminstone årligen, utföra en granskning av moderföretagen till ett institut för att kontrollera att institutet, enheten som ansöker om auktorisation eller den utsedda enheten korrekt har identifierat de företag som uppfyller kriterierna för att betraktas som ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.

Vid tillämpning av andra stycket, om moderföretagen är etablerade i andra medlemsstater än den medlemsstat där institutet, eller den enhet som ansöker om auktorisation enligt artikel 8, är etablerat, ska de behöriga myndigheterna i dessa två medlemsstater samarbeta för att utföra granskningen.

De behöriga myndigheterna ska på sina webbsidor årligen offentliggöra och uppdatera en förteckning över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som i enlighet med denna artikel har godkänts, utsetts eller undantagits från godkännande i medlemsstaten. Om ett undantag har beviljats ska det i förteckningen även anges det kreditinstitut eller det finansiella holdingföretag som i enlighet med punkt 4 har utsetts som ansvarigt för att säkerställa att gruppen uppfyller tillsynskraven på gruppnivå.”.

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som där avses förse den samordnande tillsynsmyndighet som utnämnts i enlighet med artikel 111 och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade med följande uppgifter:

a) Organisationsstruktur för den grupp i vilken det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår, med tydligt angivande av dess dotterföretag och i förekommande fall moderföretag, samt lokalisering och typer av verksamhet för alla enheter inom gruppen.

b) Uppgifter om utnämningen av minst två personer som i praktiken leder det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget och om efterlevnad av de krav som anges i artikel 91.1.

c) Uppgifter om efterlevnad av de kriterier som anges i artikel 14 om aktieägare och medlemmar, om det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har ett kreditinstitut som dotterföretag.

d) Den interna organisationen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen.

e) Alla andra uppgifter som kan vara nödvändiga för genomförandet av de bedömningar som avses i punkterna 3 och 4 i den här artikeln.”.

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Om godkännandet eller undantaget från godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som avses i punkt 3 och 4 sker samtidigt som den bedömning som avses i artiklarna 8, 22 eller 27a ska den behöriga myndigheten vid tillämpning av de artiklarna på lämpligt sätt samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. Den bedömningsperiod som avses i artikel 22.2 andra stycket eller artikel 27a.3 suspenderas, tills det förfarande som anges i den här artikeln är avslutat.”.

c) I punkt 3 ska led c ersättas med följande:

”c) de kriterier för aktieägare och medlemmar i kreditinstitut som anges i artikel 14 och kraven i artikel 121 är uppfyllda.”.

d) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”4. Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget får ansöka om undantag från kravet på godkännande enligt denna artikel, vilket ska beviljas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Det finansiella holdingföretagets huvudsakliga verksamhet är att förvärva innehav i dotterföretag eller, då det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag, dess huvudsakliga verksamhet vad gäller institut eller finansiella institut är att förvärva innehav i dotterföretag.

b) Det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget har inte utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper i enlighet med den resolutionsstrategi som fastställts av den berörda resolutionsmyndigheten enligt direktiv 2014/59/EU.

c) Ett dotterkreditinstitut eller ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som utgör ett dotterföretag som har godkänts i enlighet med denna artikel ska ges ansvaret att säkerställa att gruppen uppfyller tillsynskraven på gruppnivå och får alla de medel och rättsliga befogenheter som krävs för att fullgöra dessa skyldigheter på ett effektivt sätt.”.

d) Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är inte delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är institut eller finansiella institut.

e) Det finns inget som hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen på gruppnivå.”.

e) Följande punkt ska läggas till som punkt 4a: ”Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 får den samordnande tillsynsmyndigheten från fall till fall tillåta att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är undantagna från godkännande inte omfattas av konsolideringen, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Undantaget påverkar inte effektiviteten i tillsynen av dotterkreditinstitutet eller gruppen.

ii) Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inga andra aktieexponeringar än aktieexponeringen i dotterkreditinstitutet eller i det förmedlande finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som kontrollerar dotterkreditinstitutet.

iii) Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget tillämpar inte bruttosoliditet i någon väsentlig grad och har inga exponeringar som inte hänför sig till dess ägande i dotterkreditinstitutet eller i det förmedlande finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som kontrollerar dotterkreditinstitutet.”.

f) Punkt 7 ska ersättas med följande: ”7. Om den samordnande tillsynsmyndigheten har fastställt att de villkor som anges i punkt 4 första stycket inte längre är uppfyllda ska det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel. Om den samordnande tillsynsmyndigheten har fastställt att de villkor som anges i punkt 4 tredje stycket inte längre är uppfyllda ska den samordnande tillsynsmyndigheten kräva fullständig konsolidering av det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.”.

g) Punkt 8 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”Om den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat, ska de båda myndigheterna arbeta tillsammans i fullständigt samråd för att fatta beslut om godkännande, undantag från godkännande och uteslutning från den konsolidering som avses i punkterna 3 och 4 samt de tillsynsåtgärder som avses i punkterna 6 och 7. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska göra en bedömning av de frågor som avses i punkterna 3, 4, 6 och 7, beroende på vad som är tillämpligt, och vidarebefordra denna bedömning till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. De två myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att nå fram till ett gemensamt beslut inom två månader från mottagandet av den bedömningen.”.

ii) Följande stycke ska läggas till som andra stycke:

”Om den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat, ska det gemensamma beslutet också tillämpas enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat.”.

h) I punkt 10 ska första stycket ersättas med följande:

”10. Om godkännande eller undantag från godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt denna artikel nekas, ska den samordnande tillsynsmyndigheten meddela sökanden om beslutet och skälen till detta inom fyra månader från mottagandet av ansökan eller, om ansökan är ofullständig, inom fyra månader från mottagandet av de fullständiga uppgifter som krävs för beslutet.”.

5. I artikel 21b.6 ska följande stycken läggas till som andra och tredje stycken:

”EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för att specificera vilka enhetliga format, definitioner och it-lösningar som ska tillämpas inom unionen för rapporteringen av den information som avses i första stycket.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket.”.

6. I artikel 22.2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Utan dröjsmål och under alla förhållanden senast tio arbetsdagar efter mottagandet ska de behöriga myndigheterna skicka ett skriftligt mottagningsbevis för en underrättelse som avses i punkt 1 eller ytterligare uppgifter som avses i punkt 3 till den tilltänkta förvärvaren.”.

6a. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 e ska ersättas med följande:

”e) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism enligt artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism (⁵), eller försök till detta, eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

Vid bedömningen av det kriterium som fastställs i punkt 1 e ska de behöriga myndigheterna, inom ramen för sina kontroller, rådgöra med de myndigheter som är behöriga för tillsynen av företagen i linje med direktiv (EU) 2015/849.”.

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Vid tillämpning av denna punkt och med beaktande av det kriterium som fastställs i punkt 1 e, ska en skriftlig invändning från de myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn av företagen i linje med direktiv (EU) 2015/849 utgöra ett rimligt skäl att motsätta sig det tilltänkta förvärvet.”.

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 6:

”6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med en förteckning över vilka uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för den underrättelse som avses i punkt 1.

Vid tillämpning av första stycket ska EBA ta hänsyn till direktiv (EU) 2017/1132.

EBA ska lägga fram dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumet = 18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

7. I avdelning III ska följande kapitel läggas till som kapitel 3, 4 och 5:

”KAPITEL 3

Förvärv eller avyttring av ett betydande innehav

Artikel 27a

Anmälan och bedömning av förvärvet

1. Medlemsstaterna ska kräva att institut, finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, eller andra finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a.1 på undergruppsnivå (*förvärvaren*) som, direkt eller indirekt, förvärvar ett betydande innehav i en enhet i den finansiella sektorn (det *tilltänkta förvärvet*) i förväg underrättar den behöriga myndigheten. Underrättelsen ska omfatta uppgifter om storleken på det tilltänkta innehavet och de relevanta uppgifter som anges i artikel 27b.5.

Vid tillämpningen av första stycket ska innehavet anses vara betydande om det motsvarar minst 15 % av förvärvarens godtagbara kapital.

Vid tillämpningen av det första stycket ska, om förvärvaren är ett institut, tröskelvärde tillämpas både på individuell nivå och på grundval av den konsoliderade situationen för moderinstitutet i EU. Om det tröskelvärde som avses i andra stycket endast överskrids på individuell nivå ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där förvärvaren är etablerad underrättas och bedöma det tilltänkta förvärvet. Om tröskelvärde också överskrids på grundval av den konsoliderade situationen för moderinstitutet i EU ska den samordnande tillsynsmyndigheten, i enlighet med artikel 111, också underrättas och bedöma det tilltänkta förvärvet.

Vid tillämpningen av det första stycket ska, om förvärvaren är ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, eller ett annat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som måste ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a.1 på undergruppsnivå, det tröskelvärde som avses i andra stycket tillämpas på grundval av den konsoliderade situationen, och den samordnande tillsynsmyndigheten ska i enlighet med artikel 111 vara den behöriga myndighet som ska underrättas och ansvara för bedömningen.

[punkt 2 ströks av misstag i ordförandeskapets kompromisstext i juni]

2. Den behöriga myndigheten ska skriftligen bekräfta mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 1 eller de kompletterande uppgifter som avses i punkt 5 utan dröjsmål och under alla omständigheter senast tio arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen eller de kompletterande uppgifterna.

3. Den behöriga myndigheten ska utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27b.1 (bedömningen) inom 60 arbetsdagar från datumet för den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och mottagandet av alla handlingar, inbegripet de bifogade handlingar som medlemsstaten kräver i enlighet med artikel 27b.4 (bedömningsperioden).

Om det tilltänkta förvärvet utgörs av förvärv av ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut enligt artikel 22.1 ska förvärvaren fortfarande omfattas av det krav på underrättelse och den bedömning som föreskrivs i den artikeln.

3a. Om förvärvet av ett betydande innehav sker mellan enheter i samma grupp som omfattas av artikel 113.6 i förordning (EG) nr 575/2013 eller mellan enheter som ingår i samma institutionella skyddssystem och som omfattas av artikel 113.7 i förordning (EG) nr 575/2013, ska den behöriga myndigheten inte vara skyldig att utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27a.3.

3b. Om förvärvet av ett betydande innehav sker mellan små och icke-komplexa institut i enlighet med artikel 4.1 led 145 i förordning (EG) nr 575/2013 ska den behöriga myndigheten inte vara skyldig att utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27a.3.

4. När den behöriga myndigheten utfärdar det skriftliga mottagningsbevis som avses i punkt 2 ska den samtidigt underrätta den tilltänkta förvärvaren om vilken dag bedömningsperioden löper ut.

5. Den behöriga myndigheten får under bedömningsperioden vid behov, och inte senare än den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära kompletterande uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen. En sådan begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

6. Bedömningsperioden ska suspenderas mellan det datum då den behöriga myndigheten begär kompletterande uppgifter och det datum då ett svar på begäran med alla begärda uppgifter tas emot från förvärvaren. Suspensionen får inte överstiga 20 arbetsdagar. Om den behöriga myndigheten därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande, vilket den själv får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden suspenderas.

7. Den behöriga myndigheten får förlänga den suspension som avses i punkt 6 andra meningen till högst trettio arbetsdagar om

- a) den förvärvade enheten är belägen i eller omfattas av regelverk i ett tredjeland,
- b) ett utbyte av information med de myndigheter som är ansvariga för tillsynen av de förpliktigade enheter som förtecknas i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849*⁵ är nödvändigt för att utföra den bedömning som avses i artikel 27a.3 i detta direktiv.

8. Om godkännandet av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt artikel 21a sker samtidigt som den bedömning som avses i denna artikel ska den behöriga myndigheten vid tillämpning av den artikeln på lämpligt sätt samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. I det fallet ska bedömningsperioden suspenderas tills det förfarande som fastställs i artikel 21a är avslutat.

9. Om den behöriga myndigheten beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, ska den inom två arbetsdagar efter avslutad bedömning och inom bedömningsperioden skriftligen underrätta förvärvaren om detta och ange skälen till sitt beslut.

10. Om den behöriga myndigheten inte skriftligen motsätter sig det tilltänkta förvärvet inom bedömningsperioden ska det anses vara godkänt.

11. Den behöriga myndigheten får fastställa en tidsperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara slutfört och förlänga denna period i tillämpliga fall.

^{*5} Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

Artikel 27b

Bedömningskriterier

1. När den behöriga myndigheten behandlar den underrättelse av tilltänkta förvärv som föreskrivs i artikel 27a.1 och de uppgifter som avses i artikel 27a.5 ska den, i enlighet med artikel 27a.3a och 3b, göra en bedömning av förvärvarens sunda och ansvarsfulla ledning efter förvärvet, och i synnerhet de risker som förvärvaren är eller kan bli exponerad för, i enlighet med följande kriterier:

- a) Huruvida förvärvaren kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla de tillsynskrav som fastställs i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 samt, i tillämpliga fall, andra rättsakter i unionslagstiftningen.
- b) Huruvida det finns rimliga skäl att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i den mening som avses i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, eller att det tilltänkta förvärvet skulle kunna öka riskerna för detta.

2. Vid bedömningen av det kriterium som fastställs i punkt 1 b ska den behöriga myndigheten, inom ramen för sina kontroller, rådgöra med de myndigheter som är behöriga för tillsynen av företagen i linje med direktiv (EU) 2015/849.

3. Den behöriga myndigheten får endast motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimliga skäl enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkta förvärvaren är ofullständiga, trots att en begäran har gjorts i enlighet med artikel 27a.5.

Vid tillämpning av denna punkt och med beaktande av det kriterium som fastställs i punkt 1 b, ska en skriftlig invändning från de myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn av företagen enligt direktiv (EU) 2015/849 utgöra ett rimligt skäl att motsätta sig det tilltänkta förvärvet.

4. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor i fråga om storleken på förvärvet av ägarandel eller tillåta den behöriga myndigheten att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.

5. Medlemsstaterna ska offentliggöra en förteckning över de uppgifter som krävs för att utföra bedömningen. Dessa uppgifter ska lämnas till de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för den underrättelse som avses i artikel 27a.1 och omfatta åtminstone de informationskrav som ingår i de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 27b.7 a. Uppgifterna ska vara proportionerliga och anpassade till karaktären hos den enhet som ska förvärvas. Medlemsstaterna ska inte kräva några uppgifter som inte är relevanta för tillsynsbedömningen enligt denna artikel.

6. Utan hinder av artikel 27a.2–27a.7 ska den behöriga myndighet som har fått in anmälningar om två eller flera tilltänkta förvärv av betydande innehav i samma enhet behandla förvärvarna på ett icke diskriminerande sätt.

7. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

- a) den förteckning över uppgifter som ska tillhandahållas till de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för den underrättelse som avses i artikel 27a.1 och artikel 27k.1,
- b) en gemensam bedömningsmetod för de kriterier som fastställs i denna artikel, artikel 23 och artikel 27l,
- c) den tillämpliga processen för underrättelsen och den tillsynsbedömning som krävs enligt artiklarna 27a, 27b.1 b och 27k.

Vid tillämpning av första stycket ska EBA ta hänsyn till direktiv (EU) 2017/1132^{*6}.

EBA ska lägga fram dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumet = 18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

^{*6} Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (kodifiering).

Artikel 27c

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna ska rådgöra med de relevanta myndigheter som anförtrotts tillsynen över andra enheter i den finansiella sektorn när de utför den bedömning som avses i artikel 27a.3 om den förvärvade enheten tillhör någon av följande kategorier:

- a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett kapitalförvaltningsbolag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den tilltänkta förvärvaren.
- b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett kapitalförvaltningsbolag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den tilltänkta förvärvaren.
- c) En juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett kapitalförvaltningsbolag som är auktoriserat i annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

Om förvärvaren är ett institut och det tröskelvärde som avses i artikel 27a.1 endast överskrids på individuell nivå ska den behöriga myndighet som bedömer det tilltänkta förvärvet underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten om det tilltänkta förvärvet inom tio arbetsdagar efter det att den mottagit underrättelsen från förvärvaren, om förvärvaren ingår i en grupp och den behöriga myndighet som är ansvarig för bedömningen är en annan än den samordnande tillsynsmyndigheten. Den behöriga myndigheten ska också vidarebefordra sin bedömning till den samordnande tillsynsmyndigheten.

Om förvärvaren är ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, eller ett annat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som måste ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a.1 på undergruppsnivå, ska den samordnande tillsynsmyndigheten underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där förvärvaren är etablerad om det tilltänkta förvärvet inom tio arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen från förvärvaren, om denna behöriga myndighet är en annan än den samordnande tillsynsmyndighet som bedömer det tilltänkta förvärvet. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska också vidarebefordra sin bedömning till den behöriga myndigheten.

Om förvärvaren är ett institut och det tröskelvärde som avses i artikel 27a.1 överskrids både på individuell nivå och på grundval av den konsoliderade situationen för moderinstitutet i EU, ska den behöriga myndighet och den samordnande tillsynsmyndighet som bedömer det tilltänkta förvärvet sträva efter att samordna sina bedömningar, särskilt när det gäller deras samråd med de relevanta myndigheter som avses i artikel 27c.1.

Om bedömningen av det tilltänkta förvärvet måste utföras av den samordnande tillsynsmyndighet som avses i artikel 27a.1, och den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där förvärvaren är etablerad, ska de båda myndigheterna arbeta tillsammans i fullständigt samråd. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska göra en bedömning av det tilltänkta förvärvet och vidarebefordra denna bedömning till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där förvärvaren är etablerad. De två myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att nå fram till ett gemensamt beslut inom två månader från mottagandet av den bedömningen. Det gemensamma beslutet ska vara vederbörligen dokumenterat och motiverat. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska underrätta förvärvaren om det gemensamma beslutet.

Om det råder oenighet ska den samordnande tillsynsmyndigheten eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat där förvärvaren är etablerad avstå från att fatta beslut och hänskjuta ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från erhållande av beskedet om hänskjutandet till EBA. De berörda behöriga myndigheterna ska anta ett gemensamt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. För dessa ändamål ska de behöriga myndigheterna på begäran eller på eget initiativ underrätta varandra om alla uppgifter som är relevanta för bedömningen.

2. För detta ändamål ska det beslut som fattas av den behöriga myndighet som är ansvarig för bedömningen omfatta eventuella synpunkter eller reservationer som framförts av andra relevanta behöriga myndigheter.

3. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för upprättandet av gemensamma förfaranden, formulär och mallar för samrådet mellan de relevanta behöriga myndigheterna enligt denna artikel.

EBA ska lägga fram dessa utkast till tekniska standarder för genomförande för kommissionen senast [Publikationsbyrå: för in datumet = 18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 27d

Anmälan vid avyttring

Medlemsstaterna ska kräva att institut, finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, såväl som andra finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a.1 på undergruppsnivå och som, direkt eller indirekt, avyttrar ett betydande innehav i en enhet i den finansiella sektorn i enlighet med artikel 27a.1, underrättar den behöriga myndigheten. Denna underrättelse ska lämnas in skriftligen före avyttringen och omfatta uppgifter om det berörda innehavets storlek.

Artikel 27e

Informationskrav och sanktioner

Om förvärvaren underlåter att anmäla det tilltänkta förvärvet i förväg i enlighet med artikel 27a.1 eller har förvärvat ett betydande innehav som avses i den artikeln trots att den behöriga myndigheten har motsatt sig detta, ska medlemsstaterna kräva att den behöriga myndigheten vidtar lämpliga åtgärder. Om ett betydande innehav har förvärvats trots att den behöriga myndigheten har motsatt sig detta ska medlemsstaterna, utan att det påverkar möjliga sanktionsavgifter, antingen föreskriva att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas eller att avgivna röster ska förklaras ogiltiga.

KAPITEL 4

Betydande överföringar av tillgångar och skulder

Artikel 27f

Anmälan av betydande överföringar av tillgångar och skulder

1. Medlemsstaterna ska kräva att institut, finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, eller andra finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a.1 på undergruppsnivå, ska underrätta sin behöriga myndighet om varje betydande överföring av tillgångar eller skulder som de genomför antingen genom försäljning eller någon annan typ av transaktion (*det tilltänkta förfarandet*) innan det tilltänkta förfarandet har slutförts.

Om det tilltänkta förfarandet endast inbegriper enheter från samma grupp ska dessa institut också omfattas av första stycket.

Vid tillämpningen av första och andra stycket ska var och en av de enheter som är delaktiga i samma tilltänkta förfarande omfattas enskilt av den anmälningsskyldighet som fastställs i dessa stycken.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 gäller följande:

a) Det tilltänkta förfarandet ska anses vara betydande för en enhet om det minst motsvarar 10 % av dess totala tillgångar eller skulder, förutom om det tilltänkta förfarandet utförs mellan enheter inom samma grupp, i vilket fall det tilltänkta förfarandet ska anses vara betydande för en enhet om det minst motsvarar 15 % av dess totala tillgångar eller skulder.

Vid tillämpning av punkt 2 a ska tröskelvärdet för finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som avses i punkt 1 tillämpas på grundval av deras konsoliderade situation.

b) Överföringar av olönsamma tillgångar eller överföringar av tillgångar där syftet är att de ska ingå i en säkerhetsmassa, i den mening som avses i artikel 3.3 i direktiv (EU) 2019/2162^{*7}, eller att de ska värdepapperiseras, ska inte beaktas vid beräkningen av den andel som avses i led a.

c) Överföringar av tillgångar eller skulder i samband med användningen av de verktyg, befogenheter och mekanismer för resolution som föreskrivs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU ska inte beaktas vid beräkningen av den andel som avses i led a.

5.

6.

a)

KAPITEL 5

Fusioner och delningar

Artikel 27j

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- a) *fusion*: ett förfarande varigenom
 - i) ett eller flera bolag upplöses utan likvidation och överför alla eller delar av sina tillgångar och skulder till ett annat befintligt bolag i utbyte mot att deras bolagsmän får ersättning i form av värdepapper eller andelar som representerar kapitalet i det andra bolaget samt, i förekommande fall, kontant betalning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet (såvida inte annat anges i tillämplig nationell lagstiftning) eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,
 - ii) ett eller flera bolag upplöses utan likvidation och överför alla eller delar av sina tillgångar och skulder till ett annat befintligt bolag – det övertagande bolaget – utan att det övertagande bolaget ger ut nya aktier, förutsatt att en person direkt eller indirekt innehar samtliga aktier i de fusionerande bolagen eller att aktieägarna i de fusionerande bolagen innehar sina värdepapper och aktier till samma andel i samtliga fusionerande bolag,

- iii) två eller flera bolag upplöses utan likvidation och överför alla eller delar av sina tillgångar och skulder till ett bolag som de bildar i utbyte mot att deras bolagsmän får ersättning i form av värdepapper eller andelar som representerar kapitalet i det nya bolaget samt, i förekommande fall, kontant betalning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet (såvida inte annat anges i tillämplig nationell lagstiftning eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,
- iv) ett bolag upplöses utan likvidation och överför alla eller delar av sina tillgångar och skulder till det bolag som innehar samtliga värdepapper eller andelar som representerar dess kapital.
- b) *delning*: ett förfarande varigenom
- i) ett bolag upplöses utan likvidation och i samband därmed överför samtliga sina tillgångar och skulder till fler än ett bolag i utbyte mot att aktieägarna i det delade bolaget tilldelas aktier i de bolag som mottar tillskott med anledning av delningen och, i förekommande fall, kontant ersättning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet (såvida inte annat anges i tillämplig nationell lagstiftning) eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,

- ii) ett bolag upplöses utan likvidation och i samband därmed överför samtliga sina tillgångar och skulder till fler än ett nybildat bolag i utbyte mot att aktieägarna i det delade bolaget tilldelas aktier i de mottagande bolagen och, i förekommande fall, kontant ersättning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet (såvida inte annat anges i tillämplig nationell lagstiftning) eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,
- iii) förfarandet utgörs av en kombination av de förfaranden som beskrivs i leden i) och ii,
- iv) ett bolag som delas överför en del av sina tillgångar och skulder till ett eller flera mottagande bolag i utbyte mot att aktieägarna i det bolag som delas får ersättning i form av andelar i de mottagande bolagen, i det bolag som delas eller i både de mottagande bolagen och det bolag som delas och, i förekommande fall, kontant ersättning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet (såvida inte annat anges i tillämplig nationell lagstiftning) eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,
- v) ett bolag som delas överför en del av sina tillgångar och skulder till ett eller flera mottagande bolag i utbyte mot att det bolag som delas får ersättning i form av värdepapper eller andelar i de mottagande bolagen.

Artikel 27k

Anmälan och bedömning av fusionen eller delningen

1. Medlemsstaterna ska kräva att institut, finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, eller andra finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a.1 på undergruppsnivå (de finansiella aktörerna), som genomför en fusion eller delning (det *tilltänkta förfarandet*) ska efter antagandet av planen för det tilltänkta förfarandet underrätta de behöriga myndigheter som kommer att vara ansvariga för tillsynen av de enheter som bildas till följd av det tilltänkta förfarandet och lämna de relevanta uppgifter som anges i artikel 27l.5 före slutförandet av det tilltänkta förfarandet. De behöriga myndigheterna ska göra den bedömning som föreskrivs i artikel 27l.1 (*bedömningen*).

Genom undantag från första stycket ska fusioner och delningar som följer av tillämpningen av direktiv 2014/59/EU inte omfattas av skyldigheterna i detta kapitel.

Vid tillämpning av första stycket ska, om det tilltänkta förfarandet gäller en delning, den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsynen av den enhet som genomför det tilltänkta förfarandet vara den behöriga myndighet som ska underrättas och vara ansvarig för bedömningen.

2. De behöriga myndigheterna ska skriftligen bekräfta mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 1 eller de kompletterande uppgifter som lämnats i enlighet med punkt 3 utan dröjsmål och under alla omständigheter senast tio arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen eller de kompletterande uppgifterna.

Om det tilltänkta förfarandet gäller en delning ska den behöriga myndigheten utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 271.1 inom 60 arbetsdagar från datumet för det skriftliga mottagningsbeviset för underrättelsen och alla de bifogade handlingar som medlemsstaten kräver i enlighet med artikel 271.5 (*bedömningsperioden*).

Den behöriga myndigheten ska, vid tidpunkten för den skriftliga bekräftelsen, informera den finansiella aktören om det datum då bedömningsperioden löper ut.

3. Behöriga myndigheter får begära ytterligare uppgifter som behövs för att slutföra bedömningen. En sådan begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Om det tilltänkta förfarandet gäller en delning får den behöriga myndigheten inte begära ytterligare uppgifter efter den femtionde arbetsdagen av bedömningsperioden.

Bedömningsperioden ska suspenderas mellan det datum då de behöriga myndigheterna begär ytterligare uppgifter och det datum då svar tas emot från de finansiella aktörerna med alla begärda uppgifter. Suspensionen får inte överstiga 20 arbetsdagar. Om de behöriga myndigheterna därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande av de lämnade uppgifterna, vilket de själva får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden suspenderas.

4. Genom undantag från punkt 3 tredje stycket får behöriga myndigheter förlänga den suspension som avses däri till högst 30 arbetsdagar om

- a) en eller flera finansiella aktörer är belägna i eller omfattas av regelverk i ett tredjeland,
- b) ett utbyte av information med de myndigheter som är ansvariga för tillsynen av de förpliktigade enheter som avses i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849 är nödvändigt för att utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27k.1 i detta direktiv.

5. De tilltänkta förfarandena får inte slutföras förrän den behöriga myndigheten har utfärdat ett positivt yttrande.

6. De behöriga myndigheterna ska, inom två arbetsdagar efter att de har slutfört sin bedömning, utfärda ett motiverat positivt eller negativt yttrande skriftligen till de finansiella aktörerna.

De finansiella aktörerna ska vidarebefordra det motiverade yttrande som utfärdats av deras behöriga myndigheter enligt första stycket till de myndigheter som enligt nationell rätt är ansvariga för granskningen av det tilltänkta förfarandet.

7. Om det tilltänkta förfarandet gäller en delning, och om den behöriga myndigheten inte motsätter sig det tilltänkta förfarandet skriftligen inom bedömningsperioden, ska yttrandet anses vara positivt.

8. Det positiva yttrande som utfärdas av den behöriga myndigheten kan vara tidsbegränsat.

9. Detta kapitel påverkar inte tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 139/2004^{*8} och direktiv (EU) 2017/1132. 10. Den bedömning som avses i artikel 27k.1 ska inte utföras om det tilltänkta förfarandet kräver en auktorisation i enlighet med artikel 8 eller ett godkännande i enlighet med artikel 21a.

11. Genom undantag från punkt 1 ska artikel 27k inte tillämpas om det tilltänkta förfarandet är en sammanslagning som endast inbegriper finansiella aktörer från samma grupp, inbegripet en grupp av kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ och som står under tillsyn som en grupp.

^{*8} Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning).

Artikel 27I

Bedömningskriterier

1. Vid bedömningen av den underrättelse som föreskrivs i artikel 27k.1 och de uppgifter som avses i artikel 27k.3 ska de behöriga myndigheterna, för att säkerställa sundheten hos de finansiella aktörernas tillsynsprofil efter slutförandet av det tilltänkta förfarandet, och i synnerhet de risker som den finansiella aktören är eller kan bli exponerad för i samband med det tilltänkta förfarandet och de risker som den finansiella aktör som följer av det tilltänkta förfarandet kan bli exponerad för, bedöma det tilltänkta förfarandet i enlighet med följande kriterier:

- a) Anseendet hos de enheter som är delaktiga i det tilltänkta förfarandet.
- b) Den finansiella sundheten hos de enheter som är delaktiga i det tilltänkta förfarandet, i synnerhet när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs och planeras för den finansiella aktör som följer av det tilltänkta förfarandet.
- c) Huruvida den enhet som följer av det tilltänkta förfarandet kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla de tillsynskrav som fastställs i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 samt, i tillämpliga fall, andra rättsakter i unionslagstiftningen, i synnerhet direktiven 2002/87/EG och 2009/110/EG.

- d) Huruvida genomförandeplanen för det tilltänkta förfarandet är realistisk och sund ur ett tillsynsperspektiv.
- e) Huruvida det finns rimliga skäl att misstänka att det tilltänkta förfarandet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i den mening som avses i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, eller att det tilltänkta förfarandet skulle kunna öka riskerna för detta.

Den genomförandeplan som avses i led e ska vara föremål för lämplig övervakning av de behöriga myndigheterna fram till slutförandet av det tilltänkta förfarandet.

2. Vid bedömningen av det kriterium som fastställs i punkt 1 e ska de behöriga myndigheterna, inom ramen för sina kontroller, rådgöra med de myndigheter som är behöriga för tillsynen av företagen enligt direktiv (EU) 2015/849.

3. De behöriga myndigheterna får endast utfärda ett negativt yttrande om det tilltänkta förfarandet om de kriterier som fastställs i punkt 1 inte är uppfyllda eller om de uppgifter som lämnats av den finansiella aktören är ofullständiga trots att en begäran har gjorts i enlighet med artikel 27k.3.

När det gäller det kriterium som fastställs i punkt 1 f ska en skriftlig invändning från de myndigheter som är behöriga för tillsynen av företagen i linje med direktiv (EU) 2015/849 utgöra ett rimligt skäl för ett negativt yttrande.

4. Medlemsstaterna ska inte tillåta att deras behöriga myndigheter granskar det tilltänkta förfarandet mot bakgrund av marknadens ekonomiska behov.

5. Medlemsstaterna ska offentliggöra en förteckning över de uppgifter som är nödvändiga för att utföra den bedömning som avses i artikel 27k.1 och som måste lämnas till de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för den underrättelse som avses i den artikeln. De uppgifter som krävs ska vara proportionerliga och lämpliga för det tilltänkta förfarandet. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som inte är relevanta för bedömningen.

Artikel 27m

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. Den behöriga myndigheten ska rådgöra med de relevanta myndigheter som anförtrotts tillsynen över andra enheter i den finansiella sektorn när de utför den bedömning som avses i artikel 27k.1 om det tilltänkta förfarandet, utöver den eller de finansiella aktörerna, inbegriper enheter som tillhör någon av följande kategorier:

- a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett kapitalförvaltningsbolag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den i vilken det tilltänkta förfarandet utförs.
- b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett kapitalförvaltningsbolag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den i vilken det tilltänkta förfarandet utförs.

c) En juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller ett kapitalförvaltningsbolag som är auktoriserat i annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den i vilken det tilltänkta förfarandet utförs.

2. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla uppgifter som är relevanta för bedömningen. I detta avseende ska de behöriga myndigheterna på begäran förse varandra med alla relevanta uppgifter och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Ett beslut av den finansiella aktörens behöriga myndighet ska omfatta eventuella synpunkter eller reservationer som framförts av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över en eller flera av de enheter som förtecknas ovan och som är delaktiga i det tilltänkta förfarandet.

3. De behöriga myndigheterna ska sträva efter att samordna sina bedömningar, säkerställa att de utfärdar konsekventa yttranden och uppge i sina yttranden om den behöriga myndighet som utövar tillsyn över andra finansiella aktörer har framfört synpunkter eller reservationer.

4. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för upprättandet av gemensamma förfaranden, formulär och mallar för samrådet mellan de relevanta behöriga myndigheterna enligt denna artikel.

EBA ska lägga fram dessa utkast till tekniska standarder för genomförande för kommissionen senast [Publikationsbyrå: för in datumet = 18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 27n

Informationskrav och sanktioner

Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna vidtar lämpliga åtgärder om de finansiella aktörerna underlåter att lämna in en förhandsanmälan av det tilltänkta förfarandet i enlighet med artikel 27k.1 eller har utfört det tilltänkta förfarande som avses i den artikeln utan ett positivt yttrande från de behöriga myndigheterna.”.

8. Avdelning VI ska ersättas med följande:

”Avdelning VI

TILLSYN ÖVER FILIALER FRÅN TREDJELAND OCH FÖRBINDELSER MED
TREDJELÄNDER

Kapitel 1

Tillsyn över filialer från tredjeland

Avsnitt I

Allmänna bestämmelser

Artikel 47

Tillämpningsområde och definitioner

1. I detta kapitel fastställs minimikraven för bedrivande av verksamhet vid en filial från tredjeland i en medlemsstat.

3. I denna avdelning gäller följande definitioner:

a) *filial från tredjeland*: en filial som etablerats i en medlemsstat i enlighet med denna avdelning av antingen i) ett företag som är etablerat i ett tredjeland och som skulle klassificeras som kreditinstitut enligt artikel 4.1.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 om det var etablerat i en medlemsstat, i syfte att i den medlemsstaten utföra både de tjänster och den verksamhet som anges i punkterna 1 och 2 i bilaga I, eller ii) ett företag som är etablerat i ett tredjeland och som skulle klassificeras som kreditinstitut enligt artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 om det var etablerat i en medlemsstat, i syfte att i den medlemsstaten utföra någon av de tjänster eller någon av de verksamheter som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013.

b) *huvudföretag*: ett företag som har sitt huvudkontor i tredjelandet och som har etablerat filialen från tredjeland i medlemsstaten samt företagets intermediära och yttersta moderföretag, beroende på vad som är tillämpligt.

4. Senast den [datum: 31.12.2025] ska EBA och Esma lägga fram en gemensam rapport för Europaparlamentet, rådet och kommissionen om fördelarna med och formerna för harmoniseringen av de villkor enligt vilka en grupp från tredjeland kan åläggas att etablera en filial i en medlemsstat och ansöka om auktorisation enligt avdelning VI i detta direktiv för att kunna tillhandahålla banktjänster i den medlemsstaten. I rapporten ska vederbörlig hänsyn tas till kopplingen till investeringstjänster enligt direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014. I rapporten ska hänsyn åtminstone tas till de befintliga ramarna för gränsöverskridande tillhandahållande av banktjänster i medlemsstaterna och andra jurisdiktioner och en bedömning ska göras av

- a) de potentiella riskerna i samband med gränsöverskridande tillhandahållande av var och en av de tjänster som förtecknas i bilaga I av ett företag som är etablerat i ett tredjeland och som skulle klassificeras som kreditinstitut enligt artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 om det var etablerat i en medlemsstat, med åtskillnad mellan de olika tjänsterna,
- b) huruvida undantag från skyldigheten att etablera en filial bör göras för tjänster som tillhandahålls vissa kategorier av motparter,
- c) i vilken utsträckning kundinitierade kontakter (s.k. reverse solicitation) kan tillföra ytterligare flexibilitet och rättssäkerhet i ramarna,
- d) hur eventuella andra undantag från skyldigheten att etablera en filial kan regleras.

Vid utarbetandet av rapporten ska EBA och Esma också analysera de internationella erfarenheterna i jämförbara jurisdiktioner. Kommissionen får, om lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet som beaktar rekommendationerna från EBA och Esma.

Artikel 48

Förbud mot diskriminering

När filialer från tredjeland börjar eller fortsätter att bedriva sin verksamhet får medlemsstaterna inte tillämpa bestämmelser som medför att dessa filialer ges en förmånligare behandling än filialer till institut med huvudkontor i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Artikel 48a

Klassificering av filialer från tredjeland

1. Medlemsstaterna ska klassificera filialer från tredjeland som klass 1 om de filialerna uppfyller något av följande villkor:

- a) Det totala värdet av tillgångar som bokförts av filialen från tredjeland i medlemsstaten är lika med eller större än 5 miljarder EUR, enligt redovisningen för den närmast föregående årliga rapporteringsperioden i enlighet med avsnitt II underavsnitt 4.
- b) Den auktoriserade verksamhet som bedrivs av filialen från tredjeland inbegriper att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från privatpersoner, förutsatt att beloppet av dessa insättningar och andra återbetalbara medel är lika med eller större än 10 % av de totala skulderna för filialen från tredjeland eller att beloppet för sådana insättningar och andra återbetalbara medel är större än 100 miljoner EUR.
- c) Filialen från tredjeland är inte en kvalificerad filial från tredjeland i enlighet med artikel 48b.

2. Medlemsstaterna ska klassificera filialer från tredjeland som inte uppfyller något av villkoren i punkt 1 som klass 2.

3. De behöriga myndigheterna ska uppdatera klassificeringen av filialer från tredjeland enligt följande:

- a) Om en filial från tredjeland i klass 1 upphör att uppfylla villkoren i punkt 1 ska den omedelbart anses tillhöra klass 2.
- b) Om en filial från tredjeland i klass 2 börjar uppfylla något av villkoren i punkt 1 ska den anses tillhöra klass 1 först efter en sexmånadersperiod från den dag då den började uppfylla de villkoren.

4. Medlemsstaterna får på filialer från tredjeland som är auktoriserade inom deras territorium, eller på vissa kategorier av dessa, tillämpa samma krav som gäller för kreditinstitut som auktoriserats enligt detta direktiv, i stället för de krav som anges i denna avdelning. Om den behandling som fastställs i denna punkt endast gäller vissa kategorier av filialer från tredjeland, ska medlemsstaterna ange de relevanta klassificeringskriterierna för detta ändamål. Punkterna 1–3 ska inte tillämpas på dessa filialer från tredjeland, utom vid tillämpning av artikel 48q.

Artikel 48b

Villkor för kvalificerade filialer från tredjeland

1. Om följande villkor är uppfyllda i förhållande till en filial från tredjeland ska den filialen anses vara en kvalificerad filial från tredjeland i enlighet med denna avdelning:

- a) Huvudföretaget till filialen från tredjeland är etablerat i ett land som tillämpar tillsynsstandarder och tillsyn i enlighet med tredjelandets bankregelverk som är åtminstone likvärdiga med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.
- b) De tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över huvudföretaget till filialen från tredjeland omfattas av konfidentialitetskrav som är åtminstone likvärdiga med de krav som fastställs i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv.
- c) Det land där huvudföretaget till filialen från tredjeland är etablerat är inte identifierat som ett högrisktredjeland med strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849.

2. Kommissionen kan genom genomförandeakter anta beslut om huruvida villkoren i punkt 1 a och b i denna artikel är uppfyllda i förhållande till tredjeländers bankregelverk. För dessa ändamål ska kommissionen följa det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
3. Innan ett beslut antas enligt punkt 2 får kommissionen begära stöd från EBA i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att göra en bedömning av det berörda tredjelandets bankregelverk och konfidentialitetskrav samt för att utfärda en rapport om regelverkets efterlevnad av villkoren i punkt 1 a och b i denna artikel. EBA ska offentliggöra resultatet av sin bedömning på sin webbplats.
4. EBA ska föra ett offentligt register över de tredjeländer och myndigheter i tredjeländer som uppfyller villkoren i punkt 1.
5. När de behöriga myndigheterna tar emot en ansökan om auktorisation i enlighet med artikel 48c ska de bedöma de villkor som fastställs i punkt 1 i denna artikel och i artikel 48a för att klassificera filialen från tredjeland som klass 1 eller klass 2. Om det berörda tredjelandet inte finns upptaget i det register som avses i punkt 4 i denna artikel ska den behöriga myndigheten be kommissionen att bedöma tredjelandets bankregelverk och konfidentialitetskrav i enlighet med punkt 2 i denna artikel, under förutsättning att det villkor som avses i punkt 1 c i denna artikel är uppfyllt. Den behöriga myndigheten ska klassificera filialen från tredjeland som klass 1 i avvaktan på att kommissionen ska anta ett beslut i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Avsnitt II

Auktorisations- och regleringskrav

Underavsnitt 1

Auktorisationskrav

Artikel 48c

Minimivillkor för auktorisation av filialer från tredjeland

1. Etableringen av en filial från tredjeland ska kräva förhandsauktorisering i enlighet med detta kapitel. 2. Medlemsstaterna ska kräva att ansökningarna om auktorisation av filialer från tredjeland åtföljs av en verksamhetsplan med den tilltänkta affärsverksamheten, de verksamheter som ska bedrivas bland dem som avses i artikel 47.3 samt organisationsstrukturen och riskkontrollerna avseende filialen i den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 48h.
3. Filialer från tredjeland får endast auktoriseras om åtminstone samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Filialen från tredjeland uppfyller de lägsta regleringskraven i underavsnitt 2.
 - b) De verksamheter för vilka huvudföretaget söker auktorisation i medlemsstaten omfattas av en auktorisation som huvudföretaget innehar i det tredjeland i vilket moderföretaget är etablerat och omfattas av tillsyn i det landet.

c) Den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över huvudföretaget i tredjelandet har underrättats om ansökan att etablera en filial i medlemsstaten och de medföljande dokument som avses i punkt 2.

d) Enligt auktorisationen får filialen från tredjeland endast bedriva de auktoriserade verksamheterna i den medlemsstat i vilken den är etablerad, och det är uttryckligen förbjudet för filialen från tredjeland att erbjuda eller bedriva samma verksamheter i andra medlemsstater över gränserna, utom när dessa tjänster tillhandahålls på grundval av kundinitierade kontakter (s.k. *reverse solicitation*) eller när det gäller gruppintern likviditet mellan filialer från tredjeland inom samma huvudföretag eller mellan filialer från tredjeland och dotterinstitut inom huvudföretaget för den relevanta filialen från tredjeland.

dd) EBA och Esma ska övervaka transaktioner mellan filialer från tredjeland som har samma huvudföretag, och mellan filialerna från tredjeland och dotterföretag inom samma grupp från tredjeland som är auktoriserade i unionen med samma huvudföretag, och senast den [Publikationsbyrå: för in datumet = 24 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] överlämna en rapport till kommissionen om sina slutsatser om dessa.

e) För att kunna fullgöra sin tillsynsfunktion har den behöriga myndigheten tillgång till all nödvändig information om huvudföretaget till filialen från tredjeland från den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över huvudföretaget och kan effektivt samordna sin tillsyn med den tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheterna i tredjelandet, i synnerhet under kriser eller finansiella nödlägen som påverkar huvudföretaget, dess grupp eller det finansiella systemet i tredjelandet.

f) Det finns inga rimliga skäl att misstänka att filialen från tredjeland skulle användas för att utöva eller underlätta penningtvätt eller finansiering av terrorism i den mening som avses i artikel 1.3 och 1.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849.

I enlighet med led e i denna punkt ska de behöriga myndigheterna sträva efter att använda de modeller för administrativa avtal som utarbetats av EBA i enlighet med artikel 33.5 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. För att avgöra huruvida villkoret i punkt 3 f har uppfyllts ska de behöriga myndigheterna vända sig till den eller de myndigheter som ansvarar för tillsynen av penningtvätt i medlemsstaten i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och erhålla en skriftlig bekräftelse på att villkoret är uppfyllt innan filialen från tredjeland auktoriseras.

5. Behöriga myndigheter får besluta att auktorisationer för filialer från tredjeland som beviljats före den [Publikationsbyrå: för in datumet = 24 månader efter den dag då detta ändringsdirektiv börjar tillämpas] ska fortsätta att vara giltiga, förutsatt att de filialer från tredjeland som beviljats dessa auktorisationer uppfyller de minimikrav som föreskrivs i denna avdelning i deras lydelse enligt [det här direktivet].

Artikel 48d

Villkor för avslag eller återkallande av en auktorisation för en filial från tredjeland

1. Medlemsstaterna ska åtminstone föreskriva följande villkor för avslag eller återkallande av en auktorisation för en filial från tredjeland:

- a) Filialen från tredjeland uppfyller inte de auktorisationskrav som fastställs i artikel 48c eller i nationell rätt.
- b) Huvudföretaget till filialen från tredjeland eller huvudföretagets grupp uppfyller inte de tillsynskrav som tillämpas på dem enligt lagstiftningen i tredjelandet eller det finns rimliga skäl att misstänka att de inte uppfyller eller att de kommer att bryta mot dessa krav inom de nästkommande 12 månaderna.

Filialer från tredjeland ska utan dröjsmål underrätta sina behöriga myndigheter i de fall de omständigheter som avses i led b i denna punkt har förekommit.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får de behöriga myndigheterna återkalla en auktorisation som beviljats en filial från tredjeland om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Filialen från tredjeland utnyttjar inte auktorisationen inom tolv månader, avstår uttryckligen från auktorisationen eller har inte bedrivit någon verksamhet under minst sex månader, såvida inte den berörda medlemsstaten har infört bestämmelser om att auktorisationen ska upphöra att gälla i sådana fall.

- b) Filialen från tredjeland har erhållit auktorisationen på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid med gällande regler.
- c) Filialen från tredjeland uppfyller inte längre eventuella ytterligare villkor eller krav enligt vilka auktorisationen beviljades.
- d) Filialen från tredjeland kan inte längre förväntas fullgöra sina skyldigheter gentemot borgenärerna och har särskilt inte längre säkerhet för kontoinnehavarnas anförtrodda medel.
- e) Filialen från tredjeland omfattas av något annat fall där nationell rätt föreskriver att auktorisationen måste återkallas.
- f) Filialen från tredjeland begår en av de överträdelser som i tillämpliga fall avses i artikel 67.1.
- g) Det finns rimliga skäl att misstänka pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, med koppling till filialen från tredjeland, dess huvudföretag eller dess grupp, eller att det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i förhållande till filialen från tredjeland, dess huvudföretag eller dess grupp.

3. För att avgöra huruvida villkoret i punkt 2 g har uppfyllts ska de behöriga myndigheterna vända sig till den eller de myndigheter som ansvarar för tillsynen av penningtvätt i medlemsstaten i enlighet med direktiv (EU) 2015/849.

Underavsnitt 2

Lagstadgade minimikrav

Artikel 48e

Krav för särskilt tillskjutet kapital

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra tillämpliga kapitalkrav i enlighet med nationell rätt ska medlemsstaterna kräva att filialer från tredjeland vid varje tidpunkt bibehåller ett lägsta särskilt tillskjutet kapital som åtminstone motsvarar

a) 2 % av deras genomsnittliga skulder för filialer från tredjeland i klass 1, enligt vad som rapporterats för de tre närmast föregående årliga rapportperioderna eller, för nyligen auktoriserade filialer från tredjeland, av filialens skulder vid tidpunkten för auktoriseringen i enlighet med underavsnitt 4, men minst 10 miljoner EUR,

b) 5 miljoner EUR för filialer från tredjeland i klass 2.

2. Filialer från tredjeland ska uppfylla det krav om lägsta särskilt tillskjutna kapital som avses i punkt 1 med tillgångar i form av

- a) kontanter eller kontantliknande instrument enligt definitionen i artikel 4.1.60 i förordning (EU) nr 575/2013,
- b) räntebärande värdepapper som har givits ut av stater eller centralbanker i någon av unionens medlemsstater, eller
- c) något annat instrument som är tillgängligt för filialen från tredjeland för obegränsad och omedelbar användning för att täcka risker eller förluster så snart dessa uppkommer.

3. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland sätter in de instrument för särskilt tillskjutet kapital som avses i punkt 2 på ett spärrkonto i den medlemsstat där filialen är auktoriserad hos ett kreditinstitut som inte ingår i dess huvudföretags grupp eller, om det är tillåtet enligt nationell rätt, hos medlemsstatens centralbank. De instrument för särskilt tillskjutet kapital som satts in på spärrkontot ska vara tillgängliga för användning vid tillämpning av artikel 96 i direktiv 2014/59/EU i händelse av resolution av en filial från tredjeland och för likvidation av en filial från tredjeland i enlighet med nationell rätt i medlemsstaten.

Artikel 48f

Likviditetskrav

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra tillämpliga likviditetskrav i enlighet med nationell rätt ska medlemsstaterna åtminstone kräva att filialer från tredjeland vid varje tidpunkt bibehåller en volym icke-pantsatta och likvida tillgångar som är tillräcklig för att täcka deras nettolikviditetsutflöden under en stressperiod på minst 30 dagar.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna kräva att filialer från tredjeland i klass 1 uppfyller det krav på likviditetstäckning som fastställs i del sex avdelning I i förordning (EU) nr 575/2013 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61^{*9}.
3. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland sätter in de likvida tillgångar som innehas för efterlevnad av denna artikel på ett konto i den medlemsstat där filialen är auktoriserad hos ett kreditinstitut som inte ingår i dess huvudföretags grupp eller, om det är tillåtet enligt nationell rätt, hos medlemsstatens centralbank. Om det återstår likvida tillgångar på kontot efter att de har tillämpats för att täcka likviditetsutflöden i enlighet med punkt 1, ska dessa återstående likvida tillgångar vara tillgängliga för användning vid tillämpning av artikel 96 i direktiv 2014/59/EU i händelse av resolution av en filial från tredjeland och för likvidation av en filial från tredjeland i enlighet med nationell rätt i medlemsstaten.
4. De behöriga myndigheterna får göra undantag från likviditetskravet i denna artikel för kvalificerade filialer från tredjeland.

^{*9} Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

Artikel 48h

Intern styrning och riskkontroller

1. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland i den berörda medlemsstaten har minst två personer som i praktiken leder deras verksamhet efter förhandsgodkännande av de behöriga myndigheterna. Dessa personer ska ha ett gott anseende samt tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och ska avsätta tillräcklig tid för att kunna utföra sina arbetsuppgifter.

2. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland i klass 1 uppfyller kraven i artiklarna 74, 75, 76.5, 92, 94 och 95. De behöriga myndigheterna får kräva att filialer från tredjeland etablerar en lokal förvaltningskommitté för att säkerställa att filialen styrs på lämpligt sätt.

3. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland i klass 2 uppfyller kraven i artiklarna 74 och 75 samt har interna kontrollfunktioner i enlighet med artikel 76.5 första, andra och tredje styckena. Filialer från tredjeland i klass 2 ska även uppfylla kraven i artiklarna 92, 94 och 95.

Beroende på deras storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet kan de behöriga myndigheterna kräva att filialer från tredjeland i klass 2 utser chefer för interna kontrollfunktioner i enlighet med artikel 76.5 fjärde och femte styckena.

4. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland upprättar rapporteringsvägar till huvudföretagets ledningsorgan som täcker alla väsentliga risker och strategier för riskhantering samt ändringar av dessa, och har infört lämpliga IKT-system och kontroller för att säkerställa att strategierna tillämpas på vederbörligt sätt.
5. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland övervakar och förvaltar sina utkontrakteringsavtal och att de säkerställer att deras behöriga myndigheter har fullständig tillgång till alla uppgifter de behöver för att fullgöra sin tillsynsfunktion.
6. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland som gör back-to-back-transaktioner eller gruppinterna transaktioner har tillräckliga resurser för att identifiera och hantera sin motparts kreditrisk när väsentliga risker kopplade till tillgångar som är bokförda av filialen från tredjeland överförs till motparten.
7. Om kritiska eller viktiga funktioner hos filialen i tredjeland utförs av dess huvudföretag i enlighet med någon typ av interna arrangemang eller gruppinterna överenskommelser, ska de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över filialer från tredjeland ha tillgång till alla uppgifter de behöver för att fullgöra sin tillsynsfunktion.
8. De behöriga myndigheterna ska kräva att en oberoende tredje part regelbundet bedömer genomförandet och den fortlöpande efterlevnaden av kraven i denna artikel samt lägger fram en rapport för den behöriga myndigheten med sina resultat och slutsatser.

9. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om tillämpningen på filialer från tredjeland av de styrformer, processer och metoder som avses i artikel 74.1, med beaktande av artikel 74.2, och om tillämpningen på filialer från tredjeland av artikel 75 och artikel 76.5, senast den [Publikationsbyrå: för in datumet = sex månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Artikel 48i

Bokföringskrav

1. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland för ett bokföringsregister så att dessa filialer från tredje land kan spåra och registrera heltäckande och exakt information om samtliga tillgångar och skulder som filialen från tredjeland i medlemsstaten har och självständigt förvalta de tillgångarna och skulderna inom filialen från tredje land. Bokföringsregistret ska innehålla tillräcklig information om de risker som filialen från tredjeland genererat samt om hur de förvaltas.
2. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland utarbetar, regelbundet ser över och uppdaterar en strategi för bokföringsarrangemang för förvaltningen av det bokföringsregister som avses i punkt 1 för de ändamål som fastställs i den punkten. Denna strategi ska dokumenteras och godkännas av det berörda styrande organet för huvudföretaget till filialen från tredjeland. Den strategi som avses i denna punkt ska innehålla en tydlig motivering av bokföringsarrangemangen och en beskrivning av hur de arrangemangen överensstämmer med filialens affärsstrategi.

3. De behöriga myndigheterna ska kräva att ett oberoende, skriftligt och motiverat yttrande om genomförandet och den fortlöpande efterlevnaden av kraven i denna artikel, med resultat och slutsatser, regelbundet utarbetas och översänds till den behöriga myndigheten.

4. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de bokföringsarrangemang som filialen från tredjeland ska följa vid tillämpningen av denna artikel, i synnerhet när det gäller

- a) den metod som filialen från tredjeland ska använda för att identifiera och föra ett omfattande och exakt register över filialen från tredjelands tillgångar och skulder i medlemsstaten, och
- b) den särskilda behandlingen för att identifiera och föra ett register över poster utanför balansräkningen och tillgångar och skulder med ursprung hos filialen från tredjeland som bokförts eller innehas av andra filialer eller dotterföretag inom samma grupp på den ursprungliga filialens vägnar eller till förmån för den ursprungliga filialen.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumet = 6 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Underavsnitt 3

Befogenhet att kräva auktorisation enligt avdelning III och krav avseende systemviktiga filialer

Underavsnitt 4

Minimikrav på rapportering

Artikel 48I

Filialen från tredjelandets och huvudföretagets tillsynsinformation och finansiella information

1. Medlemsstaterna ska åtminstone kräva att filialer från tredjeland regelbundet rapporterar information till sina behöriga myndigheter om

- a) tillgångar och skulder i sina räkenskaper i enlighet med artikel 48i, med en uppdelning som visar
 - i) de största bokförda tillgångarna och skulderna uppdelade per sektor och typ av motpart (framför allt exponeringar inom den finansiella sektorn),
 - ii) väsentliga koncentrationer av exponeringar och finansieringskällor till särskilda typer av motparter,
 - iii) väsentliga interna transaktioner med moderföretaget och med medlemmar i huvudföretagets grupp,
- b) huruvida filialerna från tredjeland uppfyller de krav som tillämpas på dem enligt detta direktiv,

- c) de arrangemang för insättningsskydd som finns tillgängliga för insättare i filialen från tredjeland i enlighet med artikel 15.2 och 15.3 i direktiv 2014/49/EU, på ad hoc-basis,
- d) ytterligare tillsynskrav som medlemsstaterna infört för filialen från tredjeland i nationell rätt.

När filialerna från tredjeland rapporterar informationen om de bokförda tillgångarna och skulderna i enlighet med led a ska de tillämpa de internationella redovisningsstandarder som antagits i enlighet med förfarandet i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1606/2002^{*10} eller tillämplig god redovisningssed i medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland rapporterar följande information till sina behöriga myndigheter om sitt huvudföretag:

- a) Aggregerad information om tillgångar och skulder som innehas respektive bokförs av dotterföretagen och andra filialer från tredjeland inom huvudföretagets grupp i unionen, på regelbunden basis.
- b) Huvudföretagets efterlevnad av de tillämpliga tillsynskraven individuellt och för gruppen, på regelbunden basis.
- c) Omfattande översyner och bedömningar när dessa utförs rörande huvudföretaget samt de efterföljande tillsynsbesluten, på ad hoc-basis.
- d) Huvudföretagets återhämtningsplaner och de specifika åtgärder som kan vidtas beträffande filialen från tredjeland i enlighet med de planerna samt eventuella senare uppdateringar och ändringar av planerna.

e) Huvudföretagets affärsstrategi i förhållande till filialen från tredjeland och eventuella senare ändringar av den strategin.

f) De tjänster som huvudföretaget erbjuder godtagbara motparter eller professionella kunder i den mening som avses i avsnitt 1 i bilaga II till direktiv 2014/65/EU som är etablerade i eller befinner sig i unionen på basis av kundinitierade kontakter (s.k. reverse solicitation) avseende tjänster. För dessa ändamål ska kundinitierade kontakter ha samma innebörd som i artikel 42 i direktiv 2014/65/EU.

3. Rapporteringsskyldigheterna i denna artikel får inte hindra

de behöriga myndigheterna från att införa ytterligare rapporteringskrav för filialer från tredjeland om de anser att det krävs ytterligare information för att få en helhetsbild av filialens eller huvudföretagets affärsverksamhet eller finansiella sundhet, för att kontrollera att filialen och dess huvudföretag efterlever den tillämpliga lagstiftningen och för att säkerställa att filialen efterlever den lagstiftningen.

^{*10} Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

Artikel 48m

Standardformulär och mallar samt rapporteringsfrekvens

1. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för att specificera de enhetliga format, definitioner och it-lösningar samt den rapporteringsfrekvens som ska tillämpas i enlighet med artikel 48l.

De rapporteringskrav som avses i första stycket ska stå i proportion till klassificeringen av filialer från tredjeland som antingen klass 1 eller klass 2.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumen = 6 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

2. Den tillsynsinformation och den finansiella information som avses i denna artikel ska rapporteras åtminstone två gånger per år av filialer från tredjeland i klass 1 och åtminstone en gång per år av filialer från tredjeland i klass 2.

3. De behöriga myndigheterna får göra undantag från alla eller delar av de krav på att rapportera information om huvudföretaget som fastställs i punkt 48l.3 för kvalificerade filialer från tredjeland, förutsatt att den behöriga myndigheten kan erhålla den relevanta informationen direkt från tillsynsmyndigheterna i det berörda tredjelandet.

Avsnitt III

Tillsyn

Artikel 48n

Tillsyn över filialer från tredjeland och program för tillsynsgranskning

1. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna uppfyller kraven i detta avsnitt vid tillsynen över filialer från tredjeland.
2. De behöriga myndigheterna ska inkludera filialer från tredjeland i det program för tillsynsgranskning som avses i artikel 99.

Artikel 48o

Översyn och utvärdering

1. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna ser över de styrformer, strategier, processer och rutiner som filialer från tredjeland har infört för att följa de bestämmelser som tillämpas på dem enligt detta direktiv och, i förekommande fall, ytterligare tillsynskrav i nationell rätt.

2. På grundval av den översyn som utförts i enlighet med punkt 1 ska de behöriga myndigheterna utvärdera huruvida de styrformer, strategier, processer och rutiner som filialerna från tredjeland infört, såväl som det särskilt tillskjutna kapital och den likviditet de förfogar över, är tillräckliga för att säkerställa en sund hantering och täckning av deras väsentliga risker samt deras ekonomiska bärkraft.
3. De behöriga myndigheterna ska utföra den översyn och utvärdering som avses i punkterna 1 och 2 i enlighet med den proportionalitetsprincip som offentliggjorts i enlighet med artikel 143.1 c. Framför allt ska de behöriga myndigheterna fastställa hur ofta och hur ingående översynen enligt punkt 1 ska utföras i proportion till klassificeringen som filialer från tredjeland i klass 1 och klass 2 och med beaktande av andra relevanta kriterier såsom arten, omfattningen av och komplexiteten hos den verksamhet som bedrivs av filialerna från tredjeland.
4. Om en översyn, särskilt utvärderingen av styrformerna, affärsmodellen eller verksamheten för en filial från tredjeland, ger de behöriga myndigheterna rimliga skäl att misstänka att den filialen har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta, ska den behöriga myndigheten omedelbart underrätta EBA och den myndighet som utövar tillsyn över filialen från tredjeland i enlighet med direktiv (EU) 2015/849. Om det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska den behöriga myndigheten och den myndighet som utövar tillsyn över filialen från tredjeland i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 samarbeta och omedelbart underrätta EBA om sin gemensamma bedömning. Den behöriga myndigheten ska vidta lämpliga åtgärder i enlighet med detta direktiv, vilket kan inbegripa ett återkallande av auktorisationen för filialen från tredjeland i enlighet med artikel 48d.2 g.

5. Behöriga myndigheter, finansunderrättelseenheter och myndigheter som utövar tillsyn över filialer från tredjeland ska ha ett nära samarbete med varandra inom ramen för sina respektive behörigheter och utbyta information som är relevant inom ramen för detta direktiv, förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte undergräver någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande i enlighet med straffrätten eller förvaltningsrätten i den medlemsstat där den behöriga myndighet, finansunderrättelseenhet eller myndighet som anförtrotts det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över filialerna från tredjeland är belägen. EBA får på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna och de myndigheter som ansvarar för tillsynen över filialen från tredjeland i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 om det råder oenighet om samordningen av tillsynsverksamheten enligt denna artikel. I sådana fall ska EBA agera i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utfärda riktlinjer för att närmare specificera följande:

- a) De gemensamma förfarandena och metoderna för den översyns- och utvärderingsprocess som avses i denna artikel och för bedömningen av hur väsentliga risker hanteras.
- b) Mekanismerna för samarbete och informationsutbyte mellan de myndigheter som avses i punkt 5 i denna artikel när det gäller att identifiera allvarliga överträdelser av bestämmelserna om bekämpning av penningtvätt.

Vid tillämpning av led a ska de förfaranden och metoder som avses i det ledet fastställas på ett sätt som står i proportion till klassificeringen som filialer från tredjeland i klass 1 eller klass 2 och med beaktande av andra relevanta kriterier såsom verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

EBA ska utfärda dessa riktlinjer senast den [Publikationsbyrå: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Artikel 48p

Tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att filialer från tredjeland i ett tidigt skede vidtar nödvändiga åtgärder för att

- a) säkerställa att de uppfyller de krav som ska tillämpas på dem enligt detta direktiv och enligt nationell rätt eller vidtar åtgärder för att säkerställa att de på nytt uppfyller de kraven, och
- b) säkerställa att de väsentliga risker som de står inför täcks och hanteras på ett sunt sätt och i tillräcklig utsträckning och att de bibehåller sin ekonomiska bärkraft.

2. De behöriga myndigheternas befogenheter vid tillämpning av punkt 1 ska åtminstone inbegripa befogenheten att kräva att filialer från tredjeland

- a) innehar ett belopp för särskilt tillskjutet kapital som överstiger minimikraven i artikel 48e eller uppfyller andra ytterligare kapitalkrav; eventuellt ytterligare särskilt tillskjutet kapital som innehas av filialen från tredjeland i enlighet med detta led ska uppfylla kravet i artikel 48e,
- b) uppfyller andra specifika likviditetskrav i enlighet med kravet i artikel 48f; eventuella ytterligare likvida tillgångar som innehas av filialen från tredjeland i enlighet med detta led ska uppfylla kraven i artikel 48f,

- c) stärker sina styrformer, riskkontrollåtgärder och bokföringsarrangemang,
- d) begränsar omfattningen av sin affärsverksamhet eller de verksamheter de bedriver, såväl som motparterna i de verksamheterna,
- e) minskar den inneboende risken i sina verksamheter, produkter och system, inbegripet utkontrakterad verksamhet, och upphör att bedriva sådan verksamhet eller erbjuda sådana produkter,
- f) uppfyller de ytterligare rapporteringskraven i enlighet med artikel 481.3 eller ökar frekvensen för den regelbundna rapporteringen,
- g) offentliggör information.

3. De behöriga myndigheterna, eller i förekommande fall de utsedda myndigheterna, ska bedöma de risker för den finansiella stabiliteten som filialer från tredjeland som avses vara systemviktiga medför för den medlemsstat i vilka de är etablerade. Dessa myndigheter ska beviljas följande befogenheter för att ta itu med de faktiska eller möjliga risker för den finansiella stabiliteten som identifierats i fråga om de filialer från tredjeland som bedöms vara systemviktiga:

- a) Kräva att den relevanta filialen från tredjeland ansöker om auktorisation som dotterinstitut enligt avdelning III kapitel 1.
- b) Kräva att den relevanta filialen från tredjeland omstrukturerar sina tillgångar eller sin verksamhet,
- c) Införa ytterligare tillsynskrav på den relevanta filialen från tredjeland.

4. Vid genomförandet av den bedömning som avses i punkt 3 ska de behöriga myndigheterna, eller i förekommande fall de utsedda myndigheterna, beakta lämpliga systemviktskriterier för filialer från tredjeland vilka ska särskilt ska omfatta

a) storleken på filialen från tredjeland,

b) den typ av verksamhet som filialen från tredjeland bedriver,

c) graden av sammanlänkning mellan filialen från tredjeland och det finansiella systemet i den medlemsstat där filialen är etablerad,

d) möjligheten att ersätta de verksamheter, tjänster eller transaktioner som genomförs inom den finansiella infrastruktur som filialen från tredjeland tillhandahåller,

e) marknadsandelen för filialen från tredjeland i den medlemsstat där filialen är etablerad vad gäller sammanlagda banktillgångar och i förhållande till filialens verksamheter, tjänster och transaktioner,

f) den troliga effekt som en suspension eller en nedläggning av verksamheten vid filialen från tredjeland kan ha på det finansiella systemets likviditet i den medlemsstaten eller på betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen i den medlemsstat där filialen är etablerad,

g) filialen i tredjelands roll och betydelse för de verksamheter som bedrivs av, samt de tjänster som tillhandahålls och de transaktioner som utförs av gruppen från tredjeland i den medlemsstat där filialen är etablerad,

h) filialen från tredjelands roll och betydelse i samband med resolution eller likvidation på grundval av information från resolutionsmyndigheten.

5. Senast den [datum: 31.12.2025] ska EBA överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen, där vederbörlig hänsyn tas till de geografiska begränsningar som är tillämpliga på auktorisationer som beviljas filialer från tredjeland i enlighet med artikel 48c.3 d, om fördelarna med att

a) göra en bedömning av systemvikten för unionen för en grupp från tredjeland på grundval av systemviktskriterier som fastställs sammantaget på unionsnivå; EBA ska rapportera om sådana möjliga kriterier,

b) införa en samarbetsmekanism mellan de berörda behöriga myndigheterna, så att de kan göra denna bedömning gemensamt, eller någon annan mekanism som främjar utbyte av relevant information; i detta avseende ska EBA ange hur en sådan mekanism kan kopplas till de berörda behöriga myndigheternas tillsynsbefogenheter med avseende på de filialer som är etablerade i deras medlemsstater.

Artikel 48q

Samarbete mellan behöriga myndigheter och tillsynskollegier

1. Behöriga myndigheter som utövar tillsyn över filialer från tredjeland och dotterinstitut inom samma grupp från tredjeland ska ha ett nära samarbete och utbyta information med varandra. De behöriga myndigheterna ska ha fastställt ordningar för samordning och samarbete skriftligen i enlighet med artikel 115.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska filialer från tredjeland i klass 1 vara föremål för heltäckande tillsyn som utövas av ett tillsynskollegium i enlighet med artikel 116, enligt följande krav:
 - a) Om ett tillsynskollegium har inrättats i förhållande till dotterinstituten inom en grupp från tredjeland ska de filialer från tredjeland i klass 1 som ingår i samma grupp omfattas av det tillsynskollegiets tillämpningsområde.
 - b) Om gruppen från tredjeland har filialer från tredjeland i klass 1 i mer än en medlemsstat men inget dotterinstitut i unionen som omfattas av artikel 116 ska ett tillsynskollegium inrättas i förhållande till de filialerna.

c) Om gruppen från tredjeland har filialer från tredjeland i klass 1 i mer än en medlemsstat eller minst en filial från tredjeland i klass 1 och ett eller flera dotterinstitut i unionen som inte omfattas av artikel 116 ska ett tillsynskollegium inrättas i förhållande till de filialerna och dotterinstitutet.

3. Vid tillämpning av punkt 2 b och c ska det finnas en ledande behörig myndighet som antar samma roll som den samordnande tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 116. Den ledande behöriga myndigheten ska tillhöra den medlemsstat där den största filialen från tredjeland i förhållande till det totala värdet för bokförda tillgångar är belägen.

4. Utöver de uppgifter som anges i artikel 116 ska tillsynskollegierna

a) utarbeta en rapport om strukturen och verksamheterna för gruppen från tredjeland i unionen och uppdatera denna rapport årligen,

b) utbyta information om resultaten av den översyns- och utvärderingsprocess som avses i artikel 48o,

c) sträva efter att harmonisera tillämpningen av de tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter som avses i artikel 48p.

5. Tillsynskollegiet ska säkerställa att samordning och samarbete vid behov sker med tillsynsmyndigheter i tredjeländer.
6. EBA ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet inom de tillsynskollegier som avses i denna artikel i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010.
7. EBA ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att specificera
- a) mekanismerna för samarbete och utkasten till avtalsmallar mellan behöriga myndigheter vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel, och
 - b) villkoren för tillsynskollegiernas funktion vid tillämpning av artiklarna 2–6 i denna artikel.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder till kommissionen senast den [Publicationsbyrå: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 48r

Underrättelse till EBA

Behöriga myndigheter ska underrätta EBA om följande:

- a) Alla auktorisationer som beviljats filialer från tredjeland och alla efterföljande ändringar av sådana auktorisationer.
- b) De totala tillgångar och skulder som bokförts av de auktoriserade filialerna från tredjeland, enligt regelbundna rapporter.
- c) Namnet på den grupp från tredjeland som en auktoriserad filial från tredjeland tillhör.

EBA ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla filialer från tredjeland som är auktoriserade att bedriva verksamhet i unionen i enlighet med denna avdelning, med uppgift om den medlemsstat där de är auktoriserade att bedriva verksamhet.

Kapitel 2

Förbindelser med tredjeländer

Artikel 48s

Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeländer om gruppbaserad tillsyn

1. Unionen får ingå överenskommelser med ett eller flera tredjeländer om metoderna för att utöva gruppbaserad tillsyn över

- a) institut vars moderföretag har huvudkontor i ett tredjeland, och
- b) institut som är belägna i ett tredjeland och vars moderföretag, antingen detta är ett institut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, har huvudkontor inom unionen.

2. De överenskommelser som avses i punkt 1 ska särskilt säkerställa att

- a) medlemsstaternas behöriga myndigheter kan få den information som behövs för gruppbaserad tillsyn över institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är belägna inom unionen och som har dotterföretag som är institut eller finansinstitut i ett tredjeland eller som innehar ägarintressen i sådana enheter,

b) tredjeländernas tillsynsmyndigheter kan få den information som behövs för tillsyn över moderföretag som har huvudkontor inom deras territorium och som har dotterföretag som är institut eller finansinstitut i en eller flera medlemsstater eller som har ägarintressen i sådana enheter, och

c) EBA kan inhämta den information som medlemsstaternas behöriga myndigheter har mottagit från nationella myndigheter i tredjeländer i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 218 i EUF-fördraget ska kommissionen med bistånd av europeiska bankkommittén granska resultatet av de i punkt 1 nämnda förhandlingarna och de omständigheter som uppstår till följd av dem.

4. EBA ska bistå kommissionen vid tillämpning av denna artikel, i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

8a. I artikel 53.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Förtrolig information som sådana personer, revisorer eller experter erhåller i tjänsten får endast röjas i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda kreditinstitut, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig eller skatterättslig lagstiftning.”.

8b. I artikel 56 ska följande läggas till som andra stycke:

”Artiklarna 53.1 och 54 ska inte utesluta utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och skattemyndigheterna i samma medlemsstat i den mån som sådant utbyte föreskrivs i medlemsstaternas nationella lagstiftning. Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den inte lämnas vidare i enlighet med första meningen i detta stycke utan uttryckligt medgivande från de behöriga upphovsmyndigheter som har lämnat ut den.”.

9. Artiklarna 65 och 66 ska ersättas med följande:

”Artikel 65

Administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillsynsbefogenheterna för de behöriga myndigheter som avses i artikel 64 och medlemsstaternas rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder, fastställa regler för administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder vid överträdelser av nationella bestämmelser om införlivande av det här direktivet, av förordning (EU) nr 575/2013 eller av beslut som utfärdas av en behörighet myndighet på grundval av dessa akter och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa tillämpas. De administrativa sanktionerna, vitena och de andra administrativa åtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Om de skyldigheter som avses i punkt 1 är tillämpliga på institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag, ska medlemsstaterna, vid överträdelser av nationella bestämmelser om införlivande av det här direktivet, av förordning (EU) nr 575/2013 eller av beslut som utfärdas av en behörig myndighet på grundval av dessa akter, säkerställa att administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder kan tillämpas på ledamöter i ledningsorganet och alla andra fysiska personer som är ansvariga för överträdelsen enligt nationell rätt. Viten för fysiska personer får endast tillämpas på de ledamöter i ledningsorganet med ledningsfunktion som har konstaterats vara ansvariga för åsidosättande av skyldigheter, och fastställandet av detta ansvar ska ske i enlighet med nationell rätt.

3. Tillämpningen av viten ska inte utgöra något hinder för de behöriga myndigheterna att förelägga administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder för samma överträdelse.

4. De behöriga myndigheterna ska ha alla de informationsinsamlings- och undersökningsbefogenheter som de behöver för att utöva sina funktioner. Detta innebär följande befogenheter:

a) Befogenheten att ålägga följande fysiska eller juridiska personer att lämna all information som krävs för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, däribland information som ska lämnas vid återkommande tillfällen och i angivna format för tillsynsändamål och därtill hörande statistiska ändamål:

- i) De institut som är etablerade i den berörda medlemsstaten.
- ii) De finansiella holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.
- iii) De blandade finansiella holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.
- iv) De holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerade i den berörda medlemsstaten.
- v) Personer vid de enheter som avses i leden i–iv.
- vi) Parter till vilka enheterna i leden i–iv har gett i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller operativ verksamhet.

- b) Befogenheten att utföra alla nödvändiga utredningar av alla personer som avses i led a i–vi och som är etablerade eller belägna i den berörda medlemsstaten, om detta är nödvändigt för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter, däribland befogenheten att
- i) begära inlämning av handlingar,
- ii) granska räkenskaperna och affärshandlingarna för de personer som avses i led a i–vi och ta kopior av eller utdrag ur de räkenskaperna och affärshandlingarna,
- iii) inhämta skriftliga eller muntliga förklaringar från de personer som avses i led a i–vi eller deras företrädare eller personal,
- iv) höra alla personer som går med på att höras i syfte att samla in uppgifter som rör föremålet för en utredning, och
- v) på de övriga villkor som anges i unionsrätten, genomföra alla nödvändiga kontroller i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i led a i–vi och alla andra företag som omfattas av gruppbaserad tillsyn, om en behörig myndighet är samordnande tillsynsmyndighet, förutsatt att de berörda nationella behöriga myndigheterna har anmälts i förväg. Om en kontroll enligt nationell rätt kräver tillstånd från en rättslig myndighet ska det ansökas om ett sådant tillstånd.

5. Genom undantag från punkt 1 får denna artikel, om det i medlemsstatens rättssystem inte finns några föreskrifter om administrativa sanktioner, tillämpas så att förfarandet inleds av den behöriga myndigheten och sanktioner sedan utdöms av rättsliga myndigheter, varvid det säkerställs att rättsmedlen är effektiva och har motsvarande verkan som de administrativa sanktioner som påförs av behöriga myndigheter. De sanktioner som påförs ska i alla händelser vara effektiva, proportionella och avskräckande. Dessa medlemsstater ska informera kommissionen om bestämmelserna i de lagar som de antar i enlighet med denna punkt senast den [Publikationsbyrå: för in datumet = dagen för införlivandet av detta ändringsdirektiv] och ska utan dröjsmål informera om eventuell efterföljande ändringslagstiftning eller ändringar som påverkar dem.

Artikel 66

Administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder för överträdelser av en auktorisation och krav för förvärv eller avyttring av betydande innehav, betydande överföringar av tillgångar och skulder, fusioner eller delningar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i nationella lagar och andra författningar föreskrivs administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder åtminstone om

a) en rörelse vars verksamhet omfattar att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten drivs utan att vederbörande är auktoriserad som ett kreditinstitut, i strid med artikel 9,

aa) minst en av de verksamheter som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 bedrivs och det tröskelvärde som avses i den artikeln uppnås utan att vederbörande är auktoriserad som ett kreditinstitut,

b) en verksamhet som kreditinstitut inleds utan att vederbörande först har erhållit auktorisation, i strid med artikel 8,

c) ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut direkt eller indirekt förvärfvas eller direkt eller indirekt ökas ytterligare så att andelen rösträtter eller andelen kapitalinnehav når eller överstiger de tröskelvärden som avses i artikel 22.1 eller så att kreditinstitutet blir ett dotterföretag till förvärvaren utan att de behöriga myndigheterna för det kreditinstitut i vilket förvärvaren avser att förvärva eller öka det kvalificerade innehavet har underrättats skriftligen under bedömningsperioden, eller trots att behöriga myndigheter har motsatt sig detta, i strid med den artikeln,

- d) ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut direkt eller indirekt avyttras eller minskas så att andelen rösträtter eller andelen kapitalinnehav understiger de tröskelvärden som avses i artikel 25 eller så att kreditinstitutet upphör att vara ett dotterföretag till den person som avyttrar det kvalificerade innehavet, utan att de behöriga myndigheterna underrättats skriftligen, i strid med den artikeln,
- e) ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 21a.1 underlåter att ansöka om godkännande, i strid med artikel 21a, eller bryter mot något annat krav i den artikeln,
- f) en förvärvare enligt definitionen i artikel 27a.1 underlåter att underrätta den berörda behöriga myndigheten om ett direkt eller indirekt förvärv av ett betydande innehav i strid med den artikeln,
- g) någon av de parter som avses i artikel 27d i detta direktiv underlåter att underrätta den berörda behöriga myndigheten om ett direkt eller indirekt avyttrande av ett betydande innehav i en enhet i den finansiella sektorn som överstiger tröskelvärdet, i strid med samma artikel,
- h) någon av de parter som avses i artikel 27f.1 gör en väsentlig överföring av tillgångar och skulder utan att underrätta de behöriga myndigheterna, i strid med den artikeln,
- i) någon av de parter som avses i artikel 27k.1 deltar i en process för fusion eller delning, i strid med den artikeln.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att de åtgärder som kan tillämpas åtminstone inbegriper följande:

a) Administrativa sanktioner:

i) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 % av företagets totala årliga nettoomsättning enligt definitionen i punkt 3 i denna artikel.

ii) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 17 juli 2013.

iii) Administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger den vinst som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas.

b) Viten:

i) I fråga om en juridisk person, viten på upp till 5 % av den genomsnittliga dagliga nettoomsättningen som, om det rör sig om en pågående överträdelse, den juridiska personen ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen pågår till dess att skyldigheten återigen uppfylls och som kan åläggas för en period på upp till sex månader från den dag som angavs i beslutet om att överträdelsen ska upphöra och vite utdömas.

ii) I fråga om en fysisk person, viten på upp till 30 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den [Publikationsbyrå: för in datumet = 24 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande], som, om det rör sig om en pågående överträdelse, den fysiska personen ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen pågår till dess att skyldigheten återigen uppfylls och som kan åläggas för en period på upp till sex månader från den dag som angavs i beslutet om att överträdelsen ska upphöra och vite utdömas.

Medlemsstaterna får fastställa ett högre högsta belopp för viten som ska tillämpas för varje dag som överträdelsen pågår.

Genom undantag från artikel 66.2 b får medlemsstaterna tillämpa viten vecko- eller månadsvis. I detta fall bör det högsta vitesbelopp som ska tillämpas under den berörda vecko- eller månadsperiod då en överträdelse sker inte överstiga summan av de högsta vitesbelopp som skulle vara tillämpliga per dag i enlighet med artikel 66.2 b under den berörda perioden. Viten får åläggas ett visst datum och börja tillämpas ett senare datum.

c) Andra administrativa åtgärder:

i) Ett offentligt utlåtande med uppgift om vilken fysisk person eller vilket institut, finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller intermediärt moderföretag inom EU som bär ansvaret och om överträdelsens karaktär.

- ii) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar det.
- iii) Förbud att utöva rösträtten för den eller de aktieägare som är ansvariga för de överträdelser som avses i punkt 1.
- iv) Avstängning, om inte annat följer av artikel 65.2, för en ledamot i institutets ledningsorgan eller annan fysisk person som hålls ansvarig för överträdelsen, från hans eller hennes uppdrag vid instituten.

3. Den totala årliga nettoomsättning som avses i leden a i och b i i punkt 2 i denna artikel ska vara summan av de poster som förtecknas i tabell 1 i denna punkt. Om resultatet är lika med noll eller negativt ska beräkningen bygga på den senaste årliga finansiella tillsynsinformation som har en indikator över noll. Om den juridiska person som avses i punkt 2 inte omfattas av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451, ska den berörda totala årliga nettoomsättningen vara lika med den totala årliga nettoomsättningen eller motsvarande typ av intäkter i enlighet med de relevanta lagstiftningsakterna om redovisning. Om det berörda företaget ingår i en grupp ska den relevanta totala årliga nettoomsättningen vara den totala årliga nettoomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det yttersta moderföretaget.

Tabell 1

1. Ränteintäkter och liknande intäkter
2. Räntekostnader och liknande kostnader
3. Intäkter från aktier och andra värdepapper med rörlig/fast avkastning
4. Provisionsintäkter
5. Provisionskostnader och avgifter
6. Nettovinst eller nettoförlust av finansiella transaktioner
7. Övriga rörelseintäkter
8. Övriga rörelsekostnader

Instituten ska inkludera varje post i summan med sitt positiva eller negativa tecken.

Instituten ska anpassa dessa poster så att de avspeglar följande villkor:

a) Instituten ska beräkna den berörda indikatorn på grundval av de belopp som rapporteras i bilaga III eller, i tillämpliga fall i bilaga IV, i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 av den 17 december 2020 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

b) Institutet ska beräkna den relevanta indikatorn före avdrag av avsättningar och rörelsekostnader. Institutet ska till rörelsekostnaderna räkna arvoden för utkontrakterade tjänster som tillhandahållits av tredje part som inte är moder- eller dotterföretag till institutet eller dotterföretag till ett moderföretag som också är kreditinstitutets moderföretag. Institutet får dra av kostnaderna för utkontrakterade tjänster som tillhandahållits av tredje part från den relevanta indikatorn i de fall då de betalas till ett företag som är föremål för bestämmelser i den bemärkelse som avses i förordning (EU) nr 575/2013 och det här direktivet.

c) Institutet får inte använda följande poster vid beräkningen av den relevanta indikatorn: i) Realiserad vinst/förlust från försäljning av poster utanför handelslagret.

ii) Inkomster från extraordinära poster eller poster som inte avser den normala verksamheten.

iii) Försäkringsintäkter.

d) Om omvärdering av handelsposter ingår i resultaträkningen, får institutet inkludera omvärderingen. Om ett institut tillämpar artikel 36.2 i direktiv 86/635/EEG, ska det inkludera sådan omvärdering som tas upp i resultaträkningen.

4. Den genomsnittliga dagliga nettoomsättning som avses i punkt 2 b i ska vara den totala årliga nettoomsättning som avses i punkt 3 delat med 365.”.

10. Artikel 67 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Leden d och e ska ersättas med följande:

”d) Ett institut har inte inrättat styrformer eller en könsneutral ersättningspolicy enligt kraven från de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 74.”.

ia) Leden f och i ska utgå.

ii) Led j ska ersättas med följande:

”j) Ett institut underlåter att upprätthålla en stabil nettofinansieringskvot i strid med artikel 413 eller 428b i förordning (EU) nr 575/2013 eller underlåter vid upprepade tillfällen eller systematiskt att inneha likvida tillgångar i strid med artikel 412 i den förordningen.”.

ia) Leden k och l ska utgå.

iii) Följande led ska läggas till som leden r–ab:

”r) Ett institut underlåter att uppfylla kapitalbaskraven i artikel 92.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

t) Ett institut underlåter att uppfylla ersättningskraven i enlighet med artiklarna 92, 94 och 95 i det här direktivet.

- u) Ett institut agerar utan förhandstillstånd från den behöriga myndigheten, om det krävs att institutet ska erhålla ett sådant förhandstillstånd enligt de nationella bestämmelser som syftar till att införliva det här direktivet eller förordning (EU) nr 575/2013, eller om institutet har erhållit ett sådant tillstånd på grundval av oriktiga uppgifter eller om institutet inte uppfyller de villkor enligt vilka ett sådant tillstånd beviljades.
- v) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för sammansättning, villkor, justeringar och avdrag kopplade till kapitalbas enligt vad som föreskrivs i del två i förordning (EU) nr 575/2013.
- w) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för stora exponeringar mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning enligt vad som föreskrivs i del fyra i förordning (EU) nr 575/2013.
- x) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för beräkningen av bruttosoliditetsgraden, inbegripet tillämpningen av undantag, enligt vad som föreskrivs i del sju i förordning (EU) nr 575/2013.
- y) Ett institut underlåter att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information till de behöriga myndigheterna när det gäller de uppgifter som avses i artiklarna 430.1, 430.2, 430.3 och 430a i förordning (EU) nr 575/2013.
- z) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för datainsamling och styrning i del tre avdelning III kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.

aa) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen eller kapitalbaskraven eller underlåter att införa de styrformer som fastställs i del tre avdelningarna II–VI i förordning (EU) nr 575/2013.

ab) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för beräkningen av likviditetstäckningskvoten eller den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning I respektive avdelning IV i förordning (EU) nr 575/2013 och den delegerade akt som avses i artikel 460.1 i den förordningen.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I de fall som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att de åtgärder som kan tillämpas åtminstone inbegriper följande:

a) Administrativa sanktioner:

i) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 % av företagets totala årliga nettoomsättning enligt definitionen i punkt 3 i denna artikel.

ii) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 17 juli 2013.

iii) Administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger den vinst som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas.

b) Viten:

i) I fråga om en juridisk person, viten på upp till 5 % av det genomsnittliga dagliga nettoomsättningen som, om det rör sig om en pågående överträdelse, den juridiska personen ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen pågår till dess att skyldigheten återigen uppfylls och som kan åläggas för en period på upp till sex månader från den dag som angavs i beslutet om att överträdelsen ska upphöra och vite utdömas.

ii) I fråga om en fysisk person, viten på upp till 30 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den [Publikationsbyrå: för in datumet = 24 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande], som, om det rör sig om en pågående överträdelse, den fysiska personen ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen pågår till dess att skyldigheten återigen uppfylls och som kan åläggas för en period på upp till sex månader från den dag som angavs i beslutet om att överträdelsen ska upphöra och vite utdömas.

Medlemsstaterna får fastställa ett högre högsta belopp för viten som ska tillämpas för varje dag som överträdelsen pågår.

Genom undantag från artikel 67.2 b får medlemsstaterna tillämpa viten vecko- eller månadsvis. I detta fall bör det högsta vitesbelopp som ska tillämpas under den berörda vecko- eller månadsperiod då en överträdelse sker inte överstiga summan av de högsta vitesbelopp som skulle vara tillämpliga per dag i enlighet med artikel 67.2 b under den berörda perioden. Viten får åläggas ett visst datum och börja tillämpas ett senare datum.

c) Andra administrativa åtgärder:

i) Ett offentligt utlåtande med uppgift om vilken fysisk person eller vilket institut, finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller intermediärt moderföretag som bär ansvaret och om överträdelsens karaktär.

ii) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar det.

iii) I fråga om ett institut, återkallelse av institutets auktorisation enligt artikel 18.

iv) Avstängning, om inte annat följer av artikel 65.2, för en ledamot i institutets ledningsorgan eller annan fysisk person som hålls ansvarig för överträdelsen, från hans eller hennes uppdrag vid instituten.

c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Den totala årliga nettoomsättning som avses i leden a i och b i i punkt 2 i denna artikel ska vara summan av de poster som förtecknas i tabell 1 i denna punkt. Om resultatet är lika med noll eller negativt ska beräkningen bygga på den senaste årliga finansiella tillsynsinformation som har en indikator över noll. Om det berörda företaget ingår i en grupp ska den relevanta totala årliga nettoomsättningen vara den totala årliga nettoomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det yttersta moderföretaget.

Tabell 1

1. Ränteintäkter och liknande intäkter
2. Räntekostnader och liknande kostnader
3. Intäkter från aktier och andra värdepapper med rörlig/fast avkastning
4. Provisionsintäkter
5. Provisionskostnader och avgifter
6. Nettovinst eller nettoförlust av finansiella transaktioner
7. Övriga rörelseintäkter
8. Övriga rörelsekostnader

Instituten ska inkludera varje post i summan med sitt positiva eller negativa tecken.

Instituten ska anpassa dessa poster så att de avspeglar följande villkor:

- a) Institutet ska beräkna den berörda indikatorn på grundval av de belopp som rapporteras i bilaga III eller, i tillämpliga fall i bilaga IV, i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 av den 17 december 2020 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.
 - b) Institutet ska beräkna den relevanta indikatorn före avdrag av avsättningar och rörelsekostnader. Institutet ska till rörelsekostnaderna räkna arvoden för utkontrakterade tjänster som tillhandahållits av tredje part som inte är moder- eller dotterföretag till institutet eller dotterföretag till ett moderföretag som också är kreditinstitutets moderföretag. Institutet får dra av kostnaderna för utkontrakterade tjänster som tillhandahållits av tredje part från den relevanta indikatorn i de fall då de betalas till ett företag som är föremål för bestämmelser i den bemärkelse som avses i förordning (EU) nr 575/2013 och det här direktivet.
 - c) Institutet får inte använda följande poster vid beräkningen av den relevanta indikatorn: i) Realiserad vinst/förlust från försäljning av poster utanför handelslagret.
ii) Inkomster från extraordinära poster eller poster som inte avser den normala verksamheten.
iii) Försäkringsintäkter.
 - d) Om omvärdering av handelsposter ingår i resultaträkningen, får institutet inkludera omvärderingen. Om ett institut tillämpar artikel 36.2 i direktiv 86/635/EEG, ska det inkludera sådan omvärdering som tas upp i resultaträkningen.
4. Den genomsnittliga dagliga nettoomsättning som avses i punkt 2 b i ska vara totala årliga nettoomsättning som avses i punkt 3 delat med 365.”.

11. Artikel 70 ska ersättas med följande:

”Artikel 70

Effektiv tillämpning av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och de behöriga myndigheternas utövande av befogenheter att utdöma sanktioner

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna vid fastställandet av de administrativa sanktionernas eller de andra administrativa åtgärdernas typ och nivå beaktar alla relevanta omständigheter, inbegripet, där så är lämpligt, följande:

- a) Överträdelsens svårighetsgrad och varaktighet.
- b) Graden av ansvar hos den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen.
- c) Den finansiella ställningen för den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen, som den indikeras genom bland annat en juridisk persons totala omsättning eller en fysisk persons årsinkomst.
- d) Omfattningen av de vinster som erhållits eller av förluster som undvikits av den fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till överträdelsen, i den mån de kan bestämmas.
- e) Förluster för tredje parter orsakade av överträdelsen, i den mån de kan fastställas.

- f) Viljan hos den fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till överträdelsen att samarbeta med den behöriga myndigheten.
- g) Tidigare överträdelser av den fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till överträdelsen.
- h) Överträdelsens eventuella konsekvenser för det finansiella systemet.
- i) Tidigare tillämpning av straffrättsliga påföljder på samma fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till samma överträdelse.”.

12. I artikel 73 ska första stycket ersättas med följande:

”Instituten ska ha infört sunda, effektiva och heltäckande strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan bli exponerade för. För risktäckning avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning ska institutionerna uttryckligen ta hänsyn till kort, medellång och lång sikt.”.

13. I artikel 74 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Institutet ska ha robusta styrformer, i vilka ingår

- a) en tydlig organisationsstruktur med väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning,
- b) effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker som de är eller kan bli exponerade för, inbegripet risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, på kort, medellång eller lång sikt,
- c) tillfredsställande metoder för intern kontroll, inklusive sunda administrations- och redovisningsrutiner,
- d) ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering.

Den ersättningspolicy och den ersättningspraxis som avses i punkt 1 d ska vara könsneutral.”.

14. Artikel 76 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet godkänner och regelbundet ser över strategier och riktlinjer för att ta på sig, hantera, övervaka och reducera de risker som instituten är eller kan bli exponerade för, bl.a. de risker som är en följd av det makroekonomiska klimat i vilket de verkar i förhållande till konjunkturcykelns olika faser samt de risker som gäller miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer på kort, medellång och lång sikt.”.

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet upprättar och övervakar genomförandet av särskilda planer, kvantifierbara mål och processer för att övervaka och ta itu med de finansiella risker på kort, medellång och lång sikt som följer av ESG-faktorer, inbegripet dem som uppstår till följd av processen med anpassnings- och omställningstrender i riktning mot de relevanta rättsliga målen och regleringsmålen på medlemsstats- och unionsnivå i förhållande till miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer, särskilt de som anges i förordning (EU) 2021/1119 (*den europeiska klimatlagen*), samt, i relevanta fall, tredjeländers rättsliga mål och regleringsmål.”.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska, i enlighet med rimlighetskravet i artikel 7.2 i kommissionens direktiv 2006/73/EG^{*11}, säkerställa att instituten har interna kontrollfunktioner som är oberoende av de operativa funktionerna och som har tillräcklig auktoritet och ställning samt tillräckliga resurser och möjligheter att vända sig direkt till ledningsorganet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att a) de interna kontrollfunktionerna säkerställer att alla väsentliga risker identifieras, mäts, rapporteras och hanteras korrekt, och

b) att de interna kontrollfunktionerna ger en helhetsbild av alla slags risker som institutet utsätts för,

c) riskhanteringsfunktionen tas i aktivt bruk vid utarbetandet av institutets riskstrategi och i alla betydande riskhanteringsbeslut och har kontroll över det faktiska genomförandet av riskstrategin,

d) internrevisionsfunktionen utför en oberoende översyn av det faktiska genomförandet av institutets riskstrategi.

Utan att det påverkar tillämpningen av leden a–d i denna punkt ska regelefterlevnadsfunktionen bedöma och minska risken till följd av bristande regelefterlevnad och säkerställa att institutets riskstrategi tar hänsyn till efterlevnadsrisken och att efterlevnadsrisken beaktas på lämpligt sätt i alla betydande riskhanteringsbeslut.”.

d) Följande punkt ska införas som punkt 5a:

”5a. Medlemsstaterna ska säkerställa att de interna kontrollfunktionerna

a) har direkt tillgång till ledningsorganet i dess tillsynsfunktion,

b) kan rapportera direkt till ledningsorganet i dess tillsynsfunktion.

De interna kontrollfunktionerna ska utöva de funktioner som avses i leden a och b oberoende av ledamöterna i ledningsorganet i dess ledningsfunktion och av den verkställande ledningen, och ska i synnerhet kunna ta upp problem och varna ledningsorganet i dess tillsynsfunktion när så är lämpligt eller i situationer med särskild riskutveckling som påverkar eller kan komma att påverka institutet, utan att detta inverkar på ledningsorganets ansvar i enlighet med detta direktiv och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/201.

De som leder de interna kontrollfunktionerna ska vara oberoende högre chefer med särskilt ansvar för riskhanteringsfunktionen, funktionen för regelefterlevnad och internrevisionsfunktionen. Om verksamhetens art, omfattning och komplexitet inte motiverar att en specifik person utses för riskhanteringsfunktionen och/eller regelefterlevnadsfunktionen, får en annan person i ledande befattning som utför andra uppgifter inom institutet fullgöra ansvaret för regelefterlevnads- och/eller riskhanteringsfunktionerna, förutsatt att

i) det inte förekommer intressekonflikter,

ii) den person som ansvarar för riskhanteringsfunktionen och regelefterlevnadsfunktionen har den kunskap och sakkunskap som behövs för de olika berörda områdena, och

iii) den person som ansvarar för riskhanteringsfunktionen och regelefterlevnadsfunktionen har den tid som krävs för att utföra båda kontrollfunktionerna korrekt.

Internrevisionsfunktionen får inte kombineras med något annat av institutets affärsområden eller någon annan av institutets kontrollfunktioner.

De som leder de interna kontrollfunktionerna ska inte kunna avsättas utan att ledningsorganet i dess tillsynsfunktion godkänner detta.

^{*11} Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 26).”.

14a. Artikel 77 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De behöriga myndigheterna ska, med beaktande av deras storlek och interna organisation samt arten, omfattningen och komplexiteten hos ett instituts verksamhet, uppmuntra dem att bygga upp kapacitet för bedömning av marknadsrisk och öka användningen av de interna modeller som används för beräkning av kapitalbaskraven för en portfölj av positioner i handelslagret, tillsammans med interna modeller för beräkning av kapitalbaskraven för fallissemangsrisker när deras exponeringar mot fallissemangsrisker är betydande i absoluta termer och de har ett stort antal betydande positioner i omsatta skuldinstrument eller aktieinstrument från olika emittenter.

Denna artikel ska inte påverka uppfyllandet av kriterierna i del tre avdelning IV kapitel 1b avsnitten 1–3 i förordning (EU) nr 575/2013.”.

b) Punkt 4 första stycket ska ersättas med följande:

”4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att definiera vad som avses med ”när exponeringar mot fallissemangsrisker är betydande i absoluta termer” i punkt 3 första stycket samt tröskelvärdena för stort antal betydande motparter eller nettopositioner i omsatta skuldinstrument eller aktieinstrument från olika emittenter.”.

15. Artikel 78 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Tillsynsmyndigheternas riktmärkning av metoder för beräkning av kapitalbaskraven”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa följande:

a) Att institut som tillåts använda interna metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp eller kapitalbaskrav rapporterar resultaten av sina beräkningar för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljerna.

b) Att institut som använder den alternativa schablonmetoden enligt del tre avdelning IV kapitel 1a i förordning (EU) nr 575/2013 rapporterar resultaten av sina beräkningar för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljerna, under förutsättning att storleken på institutets verksamhet inom och utanför balansräkningen som omfattas av marknadsrisk är lika med eller överstiger 500 miljoner EUR i enlighet med artikel 325a.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Att institut som tillåts använda interna metoder enligt del tre avdelning II kapitel 3 i förordning (EU) nr 575/2013, samt relevanta institut som tillämpar schablonmetoden enligt del tre avdelning II kapitel 2 i den förordningen, rapporterar resultaten av beräkningarna av de metoder som använts för att fastställa beloppet för förväntade kreditförluster för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljerna, om något av följande villkor är uppfyllt:

i) Institutet upprättar sin redovisning i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder som har antagits i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1606/2002.

ii) Institutet utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen samt fastställandet av sin kapitalbas i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder som har antagits i enlighet med artikel 24.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

iii) Institutet utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen i överensstämmelse med redovisningsstandarderna i direktiv 86/635/EEG^{*12} och använder en modell för förväntad kreditförlust av samma slag som den som används i de internationella redovisningsstandarder som har antagits i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1606/2002.

Institutet ska lämna in resultaten av de beräkningar som avses i första stycket, tillsammans med en förklaring av vilka metoder som använts för att generera dem och eventuell kvalitativ information, på begäran av EBA, som kan förklara hur dessa beräkningar har påverkat kapitalbaskraven. Dessa resultat ska lämnas in till de behöriga myndigheterna minst en gång per år. EBA får genomföra funktionen vartannat år för varje metod som anges i punkt 1 a, b och c efter att funktionen genomförts fem gånger för varje enskild metod.”.

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna ska på grundval av den information som instituten tillhandahållit enligt punkt 1 övervaka de olika beräkningar av riskvägda exponeringsbelopp eller i förekommande fall kapitalbaskrav för exponeringar eller transaktioner i referensportföljen som gjorts i enlighet med dessa instituts metoder. De behöriga myndigheterna ska med åtminstone de intervall som den EBA-funktion som avses i punkt 1 andra stycket göra en bedömning av dessa metoders kvalitet, med särskild hänsyn till följande:”.

ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) De metoder där det finns särskilt stor eller liten variabilitet, och också om det föreligger betydande och systematiska underskattningar av kapitalbaskraven.”.

iii) Andra stycket ska ersättas med följande: ”EBA ska ta fram en rapport för att bistå de behöriga myndigheterna vid bedömningen av metodernas kvalitet på grundval av den information som avses i punkt 2.”.

d) I punkt 5 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna ska säkerställa att deras beslut om lämpligheten av de korrigerande åtgärderna enligt punkt 4 respekterar principen att sådana åtgärder måste upprätthålla målen i metoderna inom ramen för denna artikel och därför inte”.

e) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. EBA får utfärda riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om den anser att sådana behövs på basis av de uppgifter och bedömningar som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel för att förbättra tillsynsmetoderna eller institutens praxis när det gäller metoderna inom ramen för tillsynsmyndigheternas riktmärkning.”.

f) Punkt 8 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska följande led läggas till som led c:

”c) den förteckning över relevanta institut som avses i punkt 1 c.”.

ii) Följande stycke ska införas som andra stycke:

”Vid tillämpning av led c ska EBA, när myndigheten upprättar förteckningen över relevanta institut, ta hänsyn till proportionalitetsprincipen.”.

^{*12} Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

16. Artikel 85.1 ska ändras på följande sätt:

”1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten tillämpar riktlinjer och processer för att utvärdera och hantera exponeringarna för operativa risker, även i fråga om risker som följer av utkontrakteringsavtal, och för att täcka extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Instituterna ska ange vad som utgör operativ risk vid tillämpningen av dessa riktlinjer och processer.”.

17. Följande nya artikel ska införas som artikel 87a:

”Artikel 87a

Risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning

1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten har robusta styrformer, inklusive en ram för riskhantering enligt kraven i artikel 74.1, som omfattar robusta strategier, riktlinjer, processer och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning på kort, medellång och lång sikt.
2. De strategier, riktlinjer, processer och system som avses i punkt 1 ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning för affärsmodellen och tillämpningsområdet för institutets verksamhet och ha ett kort, medellångt och långt tidsperspektiv.
- ”3. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten testat sin motståndskraft mot långsiktiga negativa effekter av miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsrisker, både i ett grundscenario och i ett negativt scenario, inom en fastställd tidsram, med början med miljörisker. För testningen ska de behöriga myndigheterna säkerställa att instituten tar med ett antal miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsscenarier som speglar potentiella effekter av miljömässiga och sociala förändringar och relaterad offentlig politik beträffande företagsklimatet på lång sikt.

4. De behöriga myndigheterna ska bedöma och övervaka utvecklingen av institutens praxis vad gäller deras strategi och riskhantering avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, inklusive de planer, kvantifierbara mål och processer för att övervaka och hantera de ESG-risker som uppstår på kort, medellång och lång sikt som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2 Vid denna bedömning ska hänsyn tas till institutens hållbarhetsrelaterade produktutbud, riktlinjer för finansieringen av omställningen, relaterade riktlinjer för låneutgivning samt mål och gränser i förhållande till miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.

5. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att specificera följande:

- a) Minimistandarderna och referensmetoderna för identifiering, mätning, hantering och övervakning av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.
- b) Innehållet i de planer som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2, vilka ska omfatta särskilda tidslinjer och kvantifierbara delmål och milstolpar för att övervaka och hantera de finansiella risker som härrör från ESG-faktorer, inbegripet dem som uppstår till följd av processen med anpassnings- och omställningstrender i riktning mot medlemsstaternas och unionens relevanta rättsliga och regleringsmässiga mål i förhållande till miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer samt, i relevanta fall för internationellt aktiva institut, tredjeländers mål som är minst lika ambitiösa som de mål som fastställs i unionsrätten.

c) Kvalitativa och kvantitativa kriterier för att bedöma hur riskerna avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning påverkar institutens riskprofil och solvens på kort, medellång och lång sikt.

d) Kriterier för att upprätta de scenarier som avses i punkt 3, inbegripet de parametrar och antaganden som ska användas i varje scenario, specifik risk och tidshorisont. EBA ska offentliggöra dessa riktlinjer senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande]. EBA ska regelbundet uppdatera dessa riktlinjer för att återspegla de framsteg som görs vid mätningen och hanteringen av miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer såväl som utvecklingen av politiska hållbarhetsmål i unionen.

6. Till och med den [Publikationsbyrån: för in datumet = 24 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] får behöriga myndigheter göra undantag från kravet på att de planer som avses i punkt 4 ska innehålla kvantitativa kriterier.”.

18. Artikel 88 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 e ska ersättas med följande:

”e) Ordföranden i ledningsorganet i sin tillsynsfunktion avseende ett institut får inte samtidigt vara verkställande direktör i samma institut.”.

b) I artikel 88 ska följande punkt läggas till som punkt 3: ”3. Utan att det påverkar ledningsorganets övergripande ansvar som kollegialt organ ska medlemsstaterna säkerställa att instituten utarbetar, upprätthåller och uppdaterar individuella arbetsbeskrivningar för varje ledamot i ledningsorganet i dess ledningsfunktion, den verkställande ledningen och personer som innehar nyckelfunktioner tillsammans med en kartläggning av arbetsuppgifterna, inklusive uppgifter om rapporteringsvägar och ansvarsfördelning, för de personer som deltar i de styrformer som avses i artikel 74.1 och deras arbetsuppgifter som godkänts av ledningsorganet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att arbetsbeskrivningarna och kartläggningen av arbetsuppgifter alltid finns tillgängliga och meddelas de behöriga myndigheterna i god tid och på begäran, inbegripet för att erhålla tillstånd enligt artikel 8.”.

19. Artikel 91 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Institut och finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som godkänts enligt artikel 21a.1 (*enheterna*) ska ha huvudansvaret för att säkerställa att ledamöterna i ledningsorganet alltid har tillräckligt gott anseende och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna utföra sina arbetsuppgifter och uppfylla kraven i punkterna 2–8, utom när det gäller särskilda förvaltare som utsetts av resolutionsmyndigheter enligt artikel 35.1 i direktiv 2014/59/EU och tillfälliga förvaltare som utsetts av behöriga myndigheter enligt artikel 29.1 i direktiv 2014/59/EU.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket i denna punkt ska de behöriga myndigheterna, när mandatet för en ledamot i ledningsorganet förnyas, inte göra en ny bedömning av den berörda ledamotens lämplighet om inte den relevanta information som de behöriga myndigheterna innehar har förändrats och den förändringen kan påverka ledamotens lämplighet.

Om en ledamot i ledningsorganet inte uppfyller de krav som anges i denna punkt ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att avsätta denna ledamot från ledningsorganet. De behöriga myndigheterna ska i synnerhet kontrollera huruvida de krav som anges i denna punkt fortfarande är uppfyllda om de har rimliga skäl att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism i den mening som avses i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta.”.

b) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

”Vid tillämpning av led a i denna punkt ska en grupp avse en grupp av företag som är knutna till varandra på det sätt som avses i artikel 22 i direktiv 2013/34/EU*.”.

c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Ledningsorganet ska ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå institutets verksamhet, inbegripet de främsta riskerna, med beaktande av miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer. Ledningsorganets övergripande sammansättning ska på ett adekvat sätt avspeglar tillräckligt breda erfarenheter.”.

d) I artikel 91 ska sista punkten ersättas med följande:

”13. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas bestämmelser om arbetstagarrepresentation i ledningsorganen eller om utnämning av medlemmar av ledningsorganet i dess tillsynsfunktion av regionala eller lokala offentliga folkvalda organ. I dessa fall ska lämpliga skyddsåtgärder vidtas för att säkerställa lämpligheten hos dessa ledamöter i ledningsorganet.”.

19a. Följande artikel 91a ska införas:

”Artikel 91a

Personer som innehar nyckelfunktioner

1. De enheter som avses i artikel 91.1 ska ha det främsta ansvaret för att säkerställa att personer som innehar nyckelfunktioner har ett gott anseende, agerar med ärlighet och integritet samt besitter tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att vid varje tidpunkt kunna utföra sina arbetsuppgifter.

2. Om enheterna utifrån den bedömning som avses i punkt 1 konstaterar att en person inte uppfyller kraven i den punkten ska de inte utse den personen till person som innehar nyckelfunktioner. Enheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att befattningen utövas på lämpligt sätt.

”3. Enheterna ska säkerställa att informationen om lämpligheten för personerna som innehar nyckelfunktioner hålls uppdaterad. På begäran ska enheterna meddela de behöriga myndigheterna den informationen.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna bedömer huruvida cheferna för interna kontrollfunktioner och finansdirektören uppfyller lämplighetskriterierna i punkt 1, om dessa chefer eller finansdirektören ska utses till befattningar vid åtminstone följande enheter:

a) Moderinstitut inom EU som definieras som stora institut.

b) Moderinstitut i en medlemsstat som definieras som stora institut, förutom om det är underställt ett centralt organ. c) Centrala organ som definieras som stora institut eller som utövar tillsyn över stora institut som är dem underställda. d) Institut inom EU som definieras som stora institut. Vid tillämpningen av denna punkt ska villkoret i artikel 4.1.146 d i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas på individuell nivå.

e) Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU som har stora institut inom sin grupp, utom de som omfattas av artikel 21a.4.”.

21. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska leden e och f ersättas med följande:

”e) Personal som utövar interna kontrollfunktioner är oberoende i förhållande till de affärsenheter de övervakar, har lämplig befogenhet och får ersättning i förhållande till uppnåendet av de mål som är kopplade till deras funktion, oberoende av resultatet i de affärsområden de kontrollerar.

f) Ersättningen till chefer för interna kontrollfunktioner övervakas direkt av den ersättningskommitté som avses i artikel 95 eller, om en sådan kommitté inte har inrättats, av ledningsorganet i sin tillsynsfunktion.”.

b) Punkt 3 b ska ersättas med följande:

”b) Anställda med ledningsansvar för institutets interna kontrollfunktioner eller väsentliga affärsenheter.”.

23. Artikel 94 ska ändras på följande sätt:

b) I punkt 2 tredje stycket ska led a ersättas med följande:

”a) Ledningsansvar och interna kontrollfunktioner.”.

c) I punkt 3 ska led a ersättas med följande:

”a) Ett institut som inte är ett stort institut och vars tillgångar i genomsnitt och på enskild nivå i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 är lika med eller mindre än 5 miljarder EUR över den fyraårsperiod som föregår innevarande räkenskapsår.”.

24. I artikel 98 ska följande punkt läggas till som punkt 9:

”9. Den översyn och utvärdering som utförs av de behöriga myndigheterna ska innefatta bedömningen av institutens processer för styrning och riskhantering i syfte att ta itu med risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning samt institutens exponeringar mot sådana risker. För att fastställa om institutens processer och exponeringar är adekvata ska de behöriga myndigheterna beakta institutens affärsmodeller.”.

25. I artikel 100 ska följande punkter läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Institutet ska avstå från verksamheter som kan äventyra ett stresstest, såsom jämförelser, informationsutbyten dem emellan, överenskommelser om gemensamma tillvägagångssätt eller optimering av deras inlämningar i stresstest. Utan att det påverkar tillämpningen av andra relevanta bestämmelser i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna ha alla de informationsinsamlings- och utredningsbefogenheter som de behöver för att upptäcka sådant agerande.

4. EBA, Eiopa och Esma ska, genom den gemensamma kommitté som avses i artikel 54 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, utarbeta riktlinjer för att säkerställa att konvergens, långsiktiga överväganden och gemensamma standarder för bedömningsmetoder integreras i stresstesterna av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. De behöriga myndigheterna bör inleda stresstesterna av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning med klimatrelaterade faktorer. Den gemensamma kommittén ska utfärda dessa riktlinjer senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande]. EBA, Eiopa och Esma ska, genom den gemensamma kommitté som avses i artikel 54 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, undersöka hur andra risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning kan integreras i stresstesterna.”.

25a. I artikel 101 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Om, för en intern marknadsriskmodell, resultat från utfallstester eller resultatanalyser för olika handlarbord tyder på att modellen inte, eller inte längre, är tillräckligt exakt, ska de behöriga myndigheterna se över villkoren för tillståndet att använda den interna modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellen snarast förbättras.”.

26. Artikel 104 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av artiklarna 97, 98.4, 98.5, 98.9, 101.4 och artikel 102 i detta direktiv och av förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna åtminstone ha befogenhet att”.

ii) Led e ska ersättas med följande:

”e) begränsa instituts verksamhet, inbegripet mottagande av insättningar, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet,”.

iii) Följande led ska läggas till som led m:

”m) kräva att instituten minskar betydande ESG-risker som uppstår på kort, medellång och lång sikt, inbegripet risker som följer av processen med anpassnings- och omställningstrender i riktning mot de relevanta rättsliga målen och regleringsmålen på unions-, medlemsstats- och tredjelandsnivå i förhållande till miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer, inbegripet genom att inskränka eller begränsa sin verksamhet, anpassa sina affärsmodeller, sin styrning och sin riskhantering, eller kräva att instituten ser över sina strategier.”.

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att specificera hur de behöriga myndigheterna kan fastställa att institutens kreditvärdighetsjusteringsrisker enligt artikel 381 i förordning (EU) nr 575/2013 innebär överdrivna risker för de institutens sundhet.”.

27. Artikel 104a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Om det krävs ytterligare kapitalbas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som ska krävas enligt punkt 1 a i denna artikel som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i denna artikel, undantaget femte stycket i den punkten, och de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre och sju i förordning (EU) nr 575/2013.”.

b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 6 och 7:

”6. Om ett institut blir bundet av kapitalgolvet ska följande gälla:

a) Det nominella beloppet för den ytterligare kapitalbas som institutets behöriga myndighet kräver i enlighet med artikel 104.1 a för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet ska inte öka till följd av att institutet blir bundet av kapitalgolvet.

b) Institutets behöriga myndighet ska, utan onödigt dröjsmål och senast vid slutdagen för nästa översyns- och utvärderingsprocess, se över den ytterligare kapitalbas som den krävde av institutet i enlighet med artikel 104.1 a och avlägsna alla delar av denna som skulle leda till dubbelräkning av de risker som redan till fullo omfattas av det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet.

c) Så snart den behöriga myndigheten har slutfört översynen enligt led b ska led a inte längre tillämpas.

Vid tillämpning av denna artikel och artiklarna 131 och 133 i detta direktiv ska ett institut anses vara bundet av kapitalgolvet om institutets totala riskexponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 a i förordning (EU) nr 575/2013 överstiger dess totala riskexponeringsbelopp som inte omfattas av golvet beräknat i enlighet med artikel 92.4 i den förordningen.

7. Vid tillämpning av punkt 2 ska institutets behöriga myndighet, så länge institutet är bundet av kapitalgolvet, inte införa något ytterligare kapitalbaskrav som skulle leda till dubbelräkning av de risker som redan till fullo omfattas av det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet.”.

28. I artikel 106 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska ge de behöriga myndigheterna befogenhet

a) att kräva att instituten offentliggör den information som avses i del åtta i förordning (EU) nr 575/2013 oftare än vad som föreskrivs i artiklarna 433, 433a, 433b och 433c,

b) att fastställa tidsfrister för stora institut och övriga institut som omfattas av artiklarna 433a och 433c i förordning (EU) nr 575/2013 när dessa ska lämna in information om utlämnande till EBA, som ska offentliggöra den på sin centrala webbplats, om de har lämnat in den relevanta information som anges i del åtta avdelningarna II och III i förordning (EU) nr 575/2013 i elektroniskt format till EBA, i enlighet med artikel 434.1 i den förordningen,

c) att kräva att institut använder andra specifika medier och platser för offentliggörande än EBA:s webbplats för centrala offentliggöranden eller att de offentliggör sin årsredovisning, om de har lämnat in den relevanta information som krävs enligt del åtta avdelningarna II och III i förordning (EU) nr 575/2013 i elektroniskt format till EBA, i enlighet med artikel 434.1 i den förordningen. Utan hinder av vad som sägs i led a ska artiklarna 433 och 434 i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas.”.

29. Artikel 121 ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska kräva att ledamöterna i ledningsorganet för ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, som inte har godkänts i enlighet med artikel 21a.1, har tillräckligt gott anseende och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter i enlighet med artikel 91.1 för att kunna utföra sina arbetsuppgifter, med beaktande av det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets särskilda roll. De finansiella holdingföretagen eller de blandade finansiella holdingföretagen ska ha huvudansvaret för att säkerställa lämpligheten hos ledamöterna i deras ledningsorgan.”.

30. I avdelning VII kapitel 3 ska följande avsnitt införas som avsnitt 0:

”Avsnitt 0

Tillämpning av detta kapitel på värdepappersföretagskoncerner

Artikel 110a

Tillämpningsområde för värdepappersföretagskoncerner

Detta kapitel tillämpas på värdepappersföretagskoncerner, enligt definitionen i artikel 4.1.25 i förordning (EU) 2019/2033*, om åtminstone ett värdepappersföretag i koncernen omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 i enlighet med artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033^{*14}.

Detta kapitel tillämpas inte på värdepappersföretagskoncerner om inget värdepappersföretag i koncernen omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 i enlighet med artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033.”.

^{*14} Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

31. Artikel 131 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5a ska andra stycket ersättas med följande: ”Inom sex veckor från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 7 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida bufferten för andra systemviktiga institut bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen angående bufferten i enlighet med artikel 16a.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

b) I punkt 6 ska led b ersättas med följande:

”b) Den behöriga eller den utsedda myndigheten måste se över bufferten för andra systemviktiga institut åtminstone varje år.”.

c) I punkt 6 ska följande led läggas till som led c:

”c) Om ett annat systemviktigt institut är bundet av kapitalgolvet ska dess behöriga eller utsedda myndighet, beroende på vad som är tillämpligt, senast vid tidpunkten för den årliga översyn som föreskrivs i led b se över buffertkravet för detta andra systemviktiga institut i syfte att säkerställa att kalibreringen av buffertvärdet fortsätter att vara lämplig.”.

d) I punkt 15 ska andra stycket ersättas med följande: ”Om summan av systemriskbuffertvärdet beräknat enligt artikel 133.10, 133.11 eller 133.12 och det buffertvärde för globala systemviktiga institut eller det buffertvärde för andra systemviktiga institut som gäller för samma institut skulle vara högre än 5 %, ska förfarandet i punkt 5a i denna artikel tillämpas. Vid tillämpning av denna punkt ska förfarandet i punkt 5a i denna artikel inte tillämpas om beslutet att fastställa ett systemriskbuffertvärde, ett buffertvärde för globala systemviktiga institut eller ett buffertvärde för andra systemviktiga institut leder till en minskning eller ingen förändring alls jämfört med de tidigare fastställda värdena.”.

32. Artikel 133 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Varje medlemsstat ska säkerställa att det är möjligt att fastställa en systemriskbuffert i kärnprimärkapital för den finansiella sektorn eller för en eller flera delar av denna sektor när det gäller alla exponeringar eller en undergrupp av dem som avses i punkt 5 i denna artikel, för att förhindra och minska makrotillsynsrisker eller systemrisker som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och av artiklarna 130 och 131 i detta direktiv, det vill säga en sådan risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa effekter på det finansiella systemet och den reella ekonomin i en viss medlemsstat.”.

b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Om ett institut är bundet av kapitalgolvet ska följande gälla:

a) Taket för hur stort kärnprimärkapital som krävs i enlighet med punkt 2 ska beräknas enligt formeln

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

där

E_T^* = institutets totala riskvägda exponeringsbelopp som inte omfattas av golvet, beräknat i enlighet med artikel 92.4 i förordning (EU) nr 575/2013,

E_i^* = institutets riskvägda exponeringsbelopp som inte omfattas av golvet, för undergruppen av exponeringar (i), beräknat i enlighet med artikel 92.4 i förordning (EU) nr 575/2013,

r_T och r_i = dessa termer enligt definitionen i punkt 2.

b) Den behöriga eller utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, ska utan onödigt dröjsmål se över kalibreringen av systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena, beroende på vad som är tillämpligt, för att säkerställa att de fortsätter att vara lämpliga och inte medför någon dubbelräkning av de risker som redan omfattas av det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet.

Beräkningen i led a ska tillämpas till dess att den behöriga eller utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, har slutfört den översyn som avses i led b och har offentliggjort ett nytt beslut om kalibreringen av systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena i enlighet med förfarandet i denna artikel. Från den tidpunkten ska taket i led a inte längre tillämpas.”.

c) I punkt 8 ska led c ersättas med följande:

”c) Systemriskbufferten får inte användas för att hantera

i) risker som omfattas av artiklarna 130 och 131,

ii) risker som till fullo omfattas av beräkningen i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.”.

d) I punkt 9 ska följande led läggas till som led g:

”g) hur beräkningen i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 påverkar kalibreringen av det eller de systemriskbuffertvärden, beroende på vad som är tillämpligt, som den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, avser att införa.”.

e) Punkterna 11 och 12 ska ersättas med följande:

”11. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon grupp eller undergrupp av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 3 % och upp till 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten i den medlemsstat där den bufferten fastställs begära yttranden av kommissionen och ESRB i den anmälan som lämnats in i enlighet med punkt 9.

Inom en månad från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 9 ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena bedöms vara lämpligt/lämpliga. Inom två månader från mottagandet av anmälan ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s bedömning, avge sitt yttrande.

Om kommissionens yttrande är negativt ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, i den medlemsstat där systemriskbufferten fastställts rätta sig efter det yttrandet eller förklara varför den inte gör det.

Om ett eller flera institut som omfattas av ett eller flera systemriskbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat

får, om dotterföretagets och moderföretagets myndigheter är oense om det eller de systemriskbuffertvärden som gäller för det institutet och om såväl kommissionen som ESRB har avgett ett negativt yttrande, den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, hänskjuta frågan till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Beslutet att fastställa ett eller flera systemriskbuffertvärden för dessa exponeringar ska vila till dess att EBA har fattat ett beslut.

Vid tillämpning av denna punkt ska erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134 inte tas med i beräkningen av det tröskelvärde som avses i första stycket i denna punkt.

12. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon av de grupper eller undergrupper av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, begära kommissionens auktorisation innan en systemriskbuffert tillämpas.

Inom sex veckor från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 9 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida systemriskbufferten bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen om den systemriskbufferten i enlighet med artikel 16a.1 i förordning (EU) nr 1093/2010, inom sex veckor från mottagandet av anmälan.

Inom tre månader från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 9 ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s och EBA:s bedömning, om detta är lämpligt, och om den är övertygad om att systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet som utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad, anta en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, befogenhet att anta den föreslagna åtgärden.

Vid tillämpning av denna punkt ska erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134 inte tas med i beräkningen av det tröskelvärde som avses i första stycket i denna punkt.”.

33. Artikel 142 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) En plan och en tidsram för att öka kapitalbasen med målet att fullt ut uppfylla det kombinerade buffertkravet eller, i tillämpliga fall, buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden.”.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den behöriga myndigheten ska utvärdera kapitalkonserveringsplanen och ska endast godkänna planen om den anser att det är sannolikt att planen, om den genomförs, kommer att leda till att kapital bevaras eller mobiliseras i tillräcklig grad för att institutet ska kunna uppfylla sitt kombinerade buffertkrav eller, i tillämpliga fall, sitt buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden inom en tidsperiod som den behöriga myndigheten anser lämplig.”.

c) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

”b) Utöva sina befogenheter enligt artikel 102 i syfte att införa strängare restriktioner för utdelning än vad som krävs enligt artiklarna 141 och 141b, beroende på vad som är tillämpligt.”.

34. I artikel 161 ska punkt 3 utgå.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU^{*15} ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 45c.2 ska följande stycke läggas till:

”Artiklarna 77.2 och 78a i förordning (EU) nr 575/2013 ska inte tillämpas på kvalificerade skulder som emitterats av enheter för vilka resolutionsmyndigheten har fastställt det krav som avses i artikel 45.1 i detta direktiv till en nivå som inte överstiger det belopp som är tillräckligt för att absorbera förluster i enlighet med första stycket led a i denna punkt.”.

^{*15} Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [Publikationsbyrå: för in datumet = 18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

Medlemsstaterna ska börja tillämpa dessa bestämmelser den [Publikationsbyrå: för in datumet = en dag efter dagen för detta ändringsdirektivs införlivande].

Genom undantag från föregående stycke får medlemsstaterna tillämpa bestämmelsen om kapitalbas och kvalificerade skulder i artikel 2.1 i detta direktiv från och med den [Publikationsbyrå: för in datumet = 6 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

De bestämmelser som krävs för att uppfylla ändringarna i artikel 1.8 om tillsyn över filialer från tredjeland ska dock börja tillämpas den [Publikationsbyrå: för in datumet = 24 månader efter den dag då detta ändringsdirektiv börjar tillämpas].

Genom undantag från föregående stycke ska medlemsstaterna tillämpa bestämmelserna om rapportering rörande filialer från tredjeland i avdelning VI kapitel 1 avsnitt II underavsnitt 4 i direktiv 2013/36/EU, som införts genom detta direktiv, från den tillämpningsdag som fastställs i andra stycket i denna artikel.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande
